

TimeOut

BARCELONA

EN

FEN

#632

FEBRER
2023

15!

Celebrem els 15 anys
de Time Out amb
15 joves de 15 anys
de Barcelona

20%€

TE'L PODEM REGALAR
GRÀCIES ALS
NOSTRES ANUNCIANTS

85 anys d'exhumacions de fosses comunes de la Guerra Civil a Catalunya

Exposició

Fins al 26.02.2023

Entrada lliure

#ExpoFosses

PALAU ROBERT

Passeig de Gràcia, 107

08008 Barcelona

Tel. 932 388 091

palaurobert.gencat.cat

Segueix-nos a:

ON SÓN?

Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant

Sumari

Febrer 2023

15 de 15 pels 15

Bruna, Alba, Clàudia, Helena, Maria, Leyre, Maria, Joana, Balta, Max, Ivet, Xavi, Nico, Ona i Oriol: 15 milions de gràcies per ensenyar-nos la vostra Barcelona!

06. A la ciutat **14.** Ara que tenim 15 anys... **22.** Cultura. Entrevistes a Núria Graham i Albert Marquès. Estrenes de cinema, teatre, concerts i exposicions **32.** Menjar i beure: quatre restaurants bons, bonics i, sobretot, barats. **36.** Coses per fer: BCN Llum i Santa Eulàlia **42.** Viatges: Emocions fortes en família **44.** Time In: Sèries, pòdcasts i llibres

Hola, Barcelona

María José Gómez
Directora

Tenim 15 anys. Han passat tres lustres des que el primer número de Time Out Barcelona va sortir al carrer el 10 de gener del 2008. Des de llavors hem viscut centenars d'històries de les quals us n'hem fet còmplices. Hem anat creixent, però no hem canviat (gaire): la cultura ens continua fent sentir papallones a l'estómac i no trobem el moment de ficar-nos a casa.

Per això, per celebrar el nostre 15è aniversari ho vam veure clar: havíem d'estar amb altres adolescents que també volen treure suc del temps lliure. Vam fer una crida a 15 barcelonins i barcelonines de 15 anys –o que els facin aquest 2023– perquè compartissin amb nosaltres les seves aficions, inquietuds i sensacions de viure a Barcelona. L'experiència ha estat increïble i –alerta, espòiler del reportatge!–, hem confirmat que seves ganes de descobrir i gaudir de la ciutat són enormes. El futur és brillant.

TimeOut
BARCELONA

Manager Director, Strategy

Eduard Voltas

Manager Director, Sales & Marketing

Mabel Mas

Directora

María José Gómez

Cap de redacció

Borja Duñó

Editors

Ricard Martín, Eugènia Güell i Rita Roig

Director d'art

Diego Piccinino

Disseny

Anna Mateu Mur

Marketing & Innovation Director

Marina Quer

Director d'operacions digitals

Àlex Martínez

Directora de negoci

Carlota Falcó

Directora comercial

Aroa Cervantes

Cap de Branded Content

Begoña García

Social Media Manager

Susana Díaz

Community Manager

Carla Escaló

CRM

Júlia Porto

AdOps & Programmatic Manager

Marcos Oliver

Creative Solutions Designer

Grecia Morales

Creative Copywriter

Carles Rútia

Màrqueting i comercial

Mercè Llubera, Mireia Figueras, Vanessa

González

Project Manager

Adrià Busquets, Núria Grau

Finance Manager

Marta Tapia

Sales Controller

Guillem Catena

Accountant

Mariyana Onik

Operations Executive

Marta Roca

Han col·laborat en aquest número

Textos: Laia Beltran, Andreu Gomila,

Pere Andreu Jarrod, Àlex Montoya, Noelia

Santos, Serielizados, Mireia Font

Fotografia: Scott Chasserot, Irene

Fernández, Iván Giménez

Correcció de textos: Núria García

Caldés, Txell Coll

Edita

Time Out Spain Media SL és una
societat de Time Out Group PLC

CEO Time Out Group

Chris Öhlund

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Barcelona

Plaça Reial, 18, 1a planta

08002 Barcelona

Comercial i màrqueting 93 880 88 84

comercial.cat@timeout.com

Redacció 93 310 73 43

redaccio.cat@timeout.com

Administració 93 667 78 90

Madrid

Princesa, 17 Primera planta

28008 Madrid

91 418 71 46 / 91 418 71 45

redaccion.es@timeout.com

Impressió Rotocobri

Distribució Suscripció

Dipòsit legal B-44772-2010

ISSN 1888-3850

Time Out Digital ISSN 2462-3385

Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

Imprimim en paper reciclat i retracteïble
amb materials 100% compostables

Portada: **LETICIA UCÍN**

Fotografies: **SCOTT CHASSEROT**

ELS IMPERDIBLES

Tres coses que has de fer aquest mes

MOURE'T

AXEL JOSEPH

Pongo actua al **Irídia Fest**, festival de drets humans i cultura dels dies 2 i 3 a Paral·lel 62. També hi seran Freedom First (pàg. 24) i Hip Horns Brass Collective.

DISFRESSAR-TE

MARC GRIFO

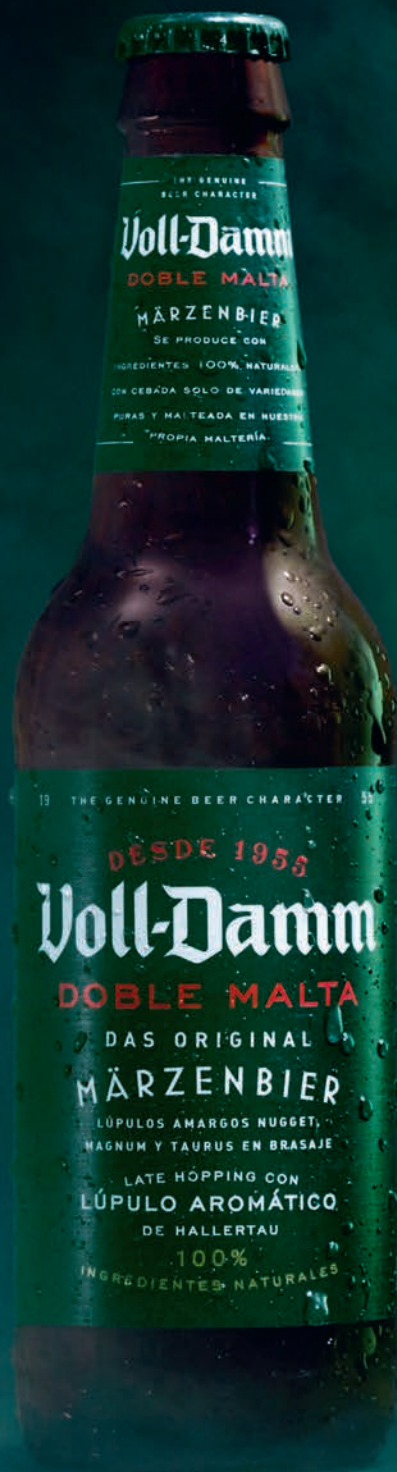
No seria febrer sense **Carnestoltes**. L'Arribó és el dijous 16 al Palau de la Virreina, amb la reina Belluga, els set ambaixadors, confeti i pirotècnia!

VESPREJAR

Júlia Colom, Álvaro Sola, Golden Slumbers i Grauwi + Marta Cascales protagonitzen els **Vespres d'Hivern** al Paraninfo de la UB els dissabtes de febrer.

NO
AMIG,
NO TOTES LES
CERVESES SÓN
IGUALS.

Voll-Damm en recomana el consum responsable. 7,2°

A la ciutat

No hi ha cas que es resisteixi al detectiu Blacksad

JUANJO GUARNIDO / NORMA EDITORIAL

BCNegra +18: la cara més fosca de la ciutat

Del 6 al 12 de febrer celebrem els 18 anys del festival amb un programa apte per a porucs, gent amb doble vida, persones amb secrets i fanàtics de les històries. Per *Eugènia Güell*

SUPERADA L'ABSURDA BROMA “ara ja pots anar a la presó”, fer 18 anys és, per a la resta, una cosa divertida. Sense crisis existencials generalitzades, la societat ens diu que passar a la majoria d'edat és quelcom que s'ha de celebrar: ja pots fer tot el que no podies fer. Els 18 són una dualitat perquè marquen un abans i un després, però l'abans no marxa mai del tot. “Ara que el BCNegra fa 18 anys, volem reflexionar sobre el doble: la dualitat mental, la doble vida dels espies, veïns, assassins...”, diu Carlos Zanón, comissari del festival des de fa set anys.

Del 6 al 12 de febrer, El Molino i els cinemes Aribau rebran les autores Clàudia Piñeiro, Leonardo Padura, Núria Cadenes, Dror Mishani –serà el primer cop de l'israelià a Espanya–, Paco Ignacio Taibo... A més, dedicaran taules rodones al personatge del còmic *Blacksad*, una altra a *El cas misteriós del Dr. Jekyll i el senyor Hyde*, i una al difunt escriptor italià Leonardo Sciascia. Un any més per demostrar que el gènere negre va molt més enllà de la novel·la policíaca: “parla de molts altres temes, com el mal”, diu Zanón.

De fet, la nova Clandestina Editorial ha publicat *La quarta noia per l'esquerra*, d'Andreu Martín, que passa a Barcelona i que, “intentant eixamplar el gènere, té un rerefons social i un punt històric”, explica el director de l'editorial, Ilya Pérdigo. Fer-se gran és ampliar la concepció sobre un mateix, i els 18 del BCNegra mostren que Barcelona també té dues cares: “Una ciutat sempre té una part més fosca que no volem veure, però que és necessària. Barcelona es creu diferent del que és”. Zanón remata: “És la ciutat més quixotesca d'Espanya. O veus molins o veus gegants”. ■

Línies dures

Imatge: Francesc Català-Roca, seu de l'editorial Gustavo Gili, 1961. © Foto Fotografiar F. Català-Roca / Arxius Històrics del COAC

Edificis, disseny i urbanisme a Barcelona (1949–1974).
Exposició a l'antiga seu de l'editorial Gustavo Gili.
Del 3 de febrer al 2 de juliol de 2023. Carrer Roselló, 87.

De dimarts a diumenge i festius, d'11 a 20 h. Entrada gratuïta
www.centreobertarquitectura.com

COAC
arquitectes.cat

Ajuntament de
Barcelona

[LA VIRREINA]
CENTRE
DE LA IMATGE

 **Centre
Obert
d'Arquitectura**

ÉS LLEGENDA

“Tinc més de 10.000 ulleres vintage”

L'Anna Murciano va començar venent l'estoc de l'òptica del seu avi. Ara, Rosalía llueix les seves ulleres als videoclips!

AGAFEM L'L1 FINS a la Torrassa, a l'Hospitalet. Caminem cinc minuts fins que topem amb un neó antic de color groc amb forma d'ulleres. Ja hi som! Entrem en un antic taller ple d'ulleres vintage, televisors antics i molts miralls. És la seu de Gafas Murcia, la botiga secreta de l'Anna Murciano.

Vens d'una família d'òptics.

A Catalunya no hi havia òptiques, però el meu avi va aprendre a muntar ulleres i en va obrir una. Aquest espai era el seu taller! Ara els meus pares tenen una òptica, però l'estoc del meu avi me l'he quedat jo.

Quin és l'origen de Gafas Murcia?

El meu avi tenia peces úniques, peces de museu. I ningú les valorava, estaven aquí plenes de pols... Les vaig començar a vendre en mercats. I després vaig crear Gafas

Murcia, ara ja fa 13 anys que dura. Tinc més de 10.000 ulleres vintage, i les he catalogades totes segons el color, la forma i la marca.

I el negoci funciona.

Primer era un hobby, però ha fet un boom amb Instagram i el boca orella.

I com hi arriben, a la Rosalía, les teves ulleres?

Jo em dedico a l'audiovisual i he rodat videoclips. Un estilista que conec em va dir que rodava un videoclip a Mallorca, i que si li podia deixar unes ulleres per a la Rosalía. I evidentment vaig dir que sí.

Les ulleres del teu avi també han agradat a altres celebritats!

Sí, com Bad Gyal i Nathy Peluso. La Rigoberta Bandini em va felicitar pel projecte, i també me n'ha comprat el Borja Iglesias, jugador

del Betis. Ara estem pendants que l'Hector Bellerín vingui un dia.

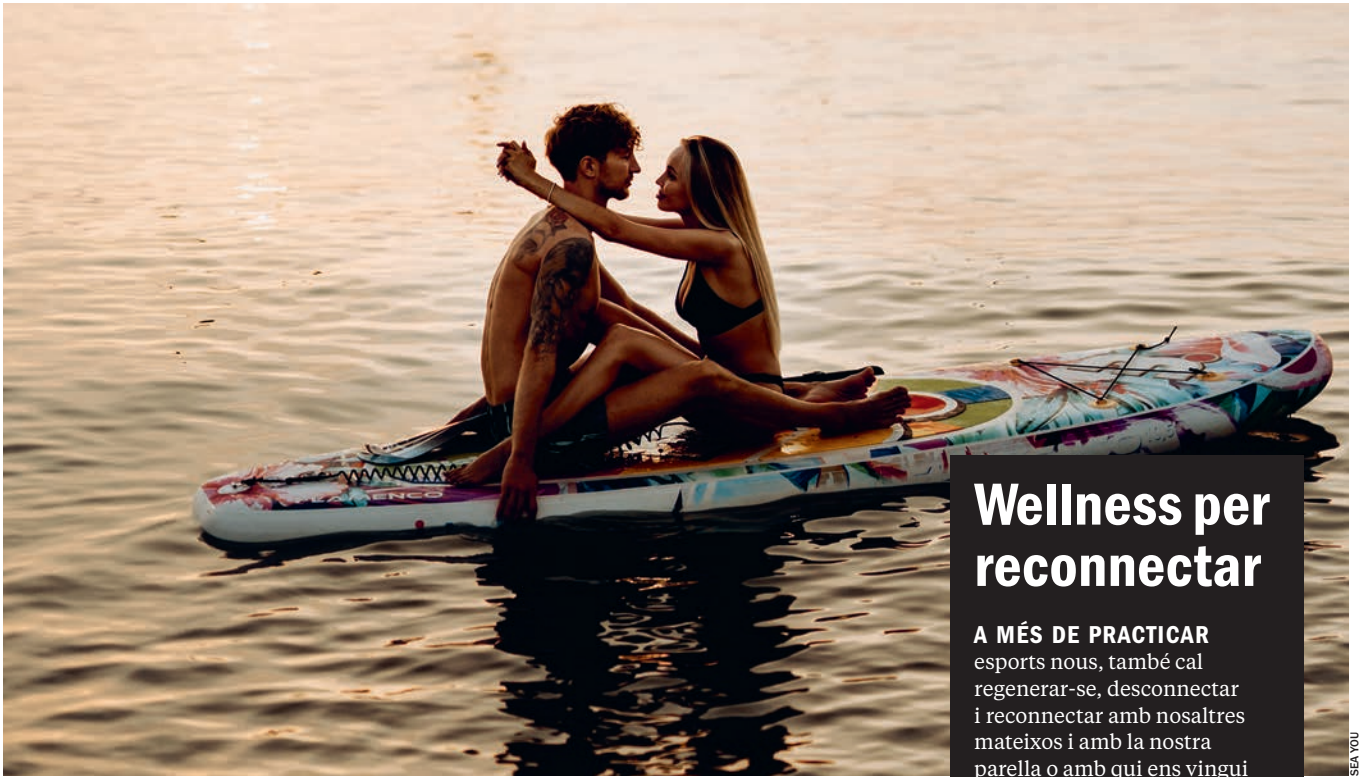
Què ha de fer algú que vulgui comprar a Gafas Murcia?

Has d'escriure un DM i venir a l'estudi a escollir-ne unes! Totes les ulleres que tinc són de graduació, però també les munto amb la màquina perquè siguin de sol.

Què faràs quan se t'acabin les ulleres?

Si s'acaben, seré molt feliç. Però Gafas Murcia és el meu bebè i em fa pena que es pugui acabar. Estic alerta per si descobreixo òptiques que tanquin per comprar-los el material antic. ■ Rita Roig

Troba més històries a
timeout.cat/noticies

SEA YOU

Per **Sant Valentí**, esport en parella!

Us proposem quatre modalitats ideals per fer en tàndem i centres adherits a Urban Sports Club on practicar-les

VOLEU UNA EXCUSA que us motivi a fer exercici? Sant Valentí pot servir, tant si teniu parella estable com si no. Practicar nous esports pot ser una bona excusa per lligar i, a més, us ajudarà a ser més feliços en el dia a dia. Us en proposem quatre de sorprenents, tot i que a la plataforma esportiva Urban Sports Club, i sota una única subscripció, trobareu més de cinquanta esports per practicar a la ciutat. Atrèviu-vos-hi!

Acroïoga

Aquí la confiança en la parella és fonamental, ja que combina acrobàcia, dansa, ioga i animació per crear, entre dos, postures acrobàtiques i flotants.

Es pot practicar a Acroyoga Barcelona i és molt divertit, tot i que cal paciència i entrenament!

Escalada

Calceu-vos els peus de gat i escaleu les parets més divertides de centres com Sharma Climbing o Flashh Boulder. Es pot fer amb la parella (i jurar-se amor etern en fer el cim), o sorprendre a una primera cita amb un *Climbing date*.

Tennis i pàdel

Fer un *match* amb la parella sempre és un repte d'allò més divertit. A Tennis Sant Jordi podreu fer-ho i acabar la jornada a la terrassa panoràmica del restaurant. I

Wellness per reconnectar

A MÉS DE PRACTICAR

esports nous, també cal regenerar-se, desconnectar i reconnectar amb nosaltres mateixos i amb la nostra parella o amb qui ens vingui de gust. I res millor que viure una jornada d'spa d'allò més completa. A Urban Sports Club podreu triar entre un munt de llocs de benestar, com Spa Hotel W o Grums Spa, on relaxar-vos a la piscina i gaudir amb una sessió de sauna calenta. Només cal registrar-se a l'app i buscar la proposta que més us atregui. Amb qui la compartiu... és cosa vostra!

si preferiu ampliar grup i provar una altra cosa, a Padel 7 podreu jugar a quatre a aquesta barreja de tennis i squash.

Paddle surf

Remar mar endins, entrenar l'equilibri i la flexibilitat al ritme de les onades i veure la sortida del sol en parella és d'allò més bucòlic. A Sea You i Paddle Surf Lovers ho posen ben fàcil! I, si no teniu parella, són el millor lloc on trobar algú que vulgui despertar un nou dia de forma diferent!

Trobareu tots aquests centres i molts més a urbansportsclub.com/es

LA BOTIGA DEL MES

Serigrafia,
segells i làser
regnen en
aquest paradís
per a la creació

Rittagraf

QUAN VOSTOK VA tancar, als fans de la serigrafia se'ls va encongir el cor: desapareixia un establiment de referència. Però les penes no duren mil anys i mort el rei... visca la reina! Es diu Rittagraf, està al centre de l'Hospitalet i és un meravellós spin-off d'aquella botiga barcelonina. I diem spin-off perquè al capdavant hi ha en Carlos Alguacil, cofundador de Vostok i tota una autoritat en la matèria. En aquesta nova aventura, ell i les seues dues sòcies han anat un pas enllà. A banda d'oferir un servei integral de serigrafia i segells personalitzats, també han incorporat el làser. "Ens permet gravar i tallar infinitat de materials: cartró, pedra, fusta, suro...", explica. I a més, al seu negoci, volen combinar "el tracte personalitzat de tota la vida amb les noves tecnologies".

I és que Rittagraf és un paradís per a tots aquells que busquen el demiürg que converteixi les seves idees en realitats palpables. Gravar plats de pissarra per a un restaurant? Sí. Tallar peces de metacrilat per fer arracades? També. Un kit de serigrafia per a principiants? Cap problema! Així que només ens queda dir: llarga vida a la reina!

■ **Laia Beltran**

→ Rittagraf. Llobregat, 72. L'Hospitalet. @rittagraf_

**"El làser
ens
permet
gravar
i tallar
infinitat de
materials"**

L'APARADOR

L'esperit neogrunge passat pel filtre urbanita. Per *Laia Beltran*

↑ **V de vincle**

Això és el que fa Laser Barcelona amb artistes *indies*: vincular-s'hi! I la darrera llepolia és aquesta gorra dissenyada pel duet Yeye Weller. Pur Raval.

→ Gorra. 49 €. laser-bcn.com

↑ **V de vintage**

Comprar roba de segona mà a pes? No us descobrim res, en tot cas us passem la pista de peces originals i úniques com aquesta jaqueta d'estil *navajo*.

→ Jaqueta vintage. 39 €/kg. vintagekilo.com

↑ **V de vegà**

El germà petit de Munich és diu Duuo i té una particularitat: totes les vambes són veganes (i algunes tan versàtils i còmodes com aquestes).

→ Sabatilles Col. 53,90 €. duuoshop.com

Més moda a timeout.cat/botigues

MODA URBANA

Què es porta al carrer Ganduxer?

Hem enfilat la Diagonal i ens hem topat amb la dona més autèntica de l'Upper. Per *Rita Roig*

UN REGAL

El foulard conjunta perfectament amb les costures roses de l'americana. Li va portar la seva neboda de Sitges!

"TRATJU"

És d'una botiga que hi havia abans al carrer Calàbria. Per dins, la jaqueta està folrada amb *animal print*.

A CONJUNT

"Jo soc antiga, però la roba encara ho és més!". I no hi ha res més clàssic que un vestit jaqueta-pantaló, oi?

ALS PEUS

Uns botins amb cunya, per caminar ben còmoda. "Crec que les sabates són del Maripaz, mira què et dic!".

QUI ÉS...

La Nati. Va ser infermera tota la vida, però ara ja està jubilada.

L'HEM ENXAMPAT...

Tornant del cardiòleg i d'un dinar fantàstic amb les seves antigues companyes de feina.

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit als carrers de Barcelona

Una parella surt del cinema. Ella: **-Hem de posar la funda al nòrdic. -Això sí que és un ritual satànic, i no pas el de la pel·li!**

Recordant les vacances:

-La Garrotxa es muy bonita. -Sí, pero los vulcanos [sic] ya se han extinguido.

Al l'estació de Sant Andreu han suspès els trens. Un passatger discuteix amb el guàrdia:

-La web de Renfe diu que avui surten trens! -¡Eres el único que se cree esa mierda de web!

Al bar, un senyor veu com fan fotos de còctels:

-Tant de bo passi ràpid, la moda d'internet.

En tens de bons? Comparteix els teus **#sentitalcarrer** a **@TimeOutBCN**

LOVE LOCAL

El Badal d'Esther López

L'actriu de La Calòrica va arribar a Badal i va dir: "Aquest deu ser el lloc". L'Eugènia Güell descobreix els "impalazos" i quasi s'hi queda!

ÉS TAN FÀCIL fer com si res, que aixecar subtilment mirada i somriure, fer un "hola" amb el braç o interrompre el teu recorregut estricte quan et creues amb algú pel carrer és, si filem prim, una genuïna mostra d'amor. No és només que li recordi Palma –que ni enveja gens ni enyora gaire–, sinó que, per l'Esther, anar pel barri i reconèixer i que et coneguin, "és mitja vida".

Badal –i Sants en general– té això, i també té veïnes amb qui pots parlar mentre estens la roba, que s'organitzen i lluiten, que fan comunitat, que seuen als bancs a la rambla de Badal i xerren, prenen el sol, deixen passar el matí. L'Esther seu i se les mira. "M'encanta perquè, en general, els carrers estan fets de tal manera que el vianant és el protagonista". En aquest barri hi té un pis sense ascensor però amb terratí, sobretot, hi té els amics.

La seva vida

Tan aviat com va poder, va marxar de Palma de Mallorca: Tenia 18 anys i volia estudiar a l'Institut del Teatre. Primer va viure a Terrassa, després a Figueres i, finalment, a Barcelona. "Tenia ganes d'alguna cosa totalment diferent. Volia una ciutat enorme on em pogués perdre, agafar el metro tard...". Per no parlar de l'oferta cultural, que és immensa i l'alimenta, diu. Això segurament és l'altra mitja vida: "Quan vaig arribar no vaig tenir la sensació que se'm

mengés la ciutat: me la menjava jo". Parlant de gana: entrem a Llet Crua, una botiga increïble de formatges: "Treballar tastant formatges o provant matalassos no et sembla una de les millors feines del món?", somriu.

Les vides que interpreta

L'Esther, amb el teatre, també és "ultrafeliç". En fa des que era petita: "De cop em veig aquí, vivint de la feina que sempre havia somiat". Després de 12 anys i del seu últim èxit *De què parlem mentre no parlem de tota aquesta merda*, la companyia teatral La Calòrica comença a tenir el reconeixement que es mereix. Mentre assagen un nou projecte, volen obrir mercat a Espanya. "Treballem molt, però ens sentim molt afortunats".

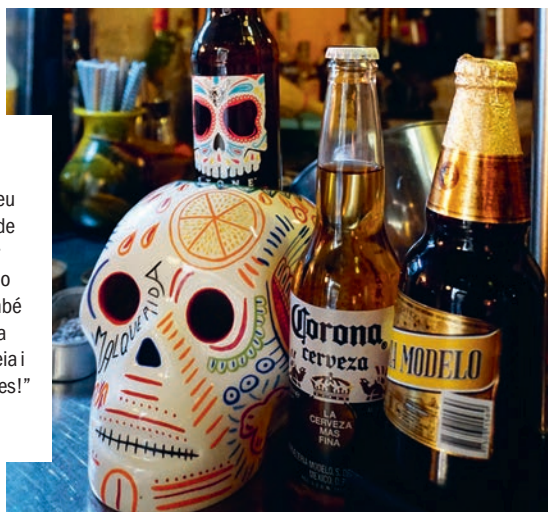
"Saludar la gent que coneixes del barri és mitja vida"

La Revoltosa

Quan hi aneu, demaneu *cochinita pibil*: "És la millor de Barcelona!". Sembla un bar de menjar mexicà, però no ho és: encara que té *tacos*, també hi fan braves boníssimes. "La gossa de la cuinera es diu Leïa i si ve no vol menjar, vol carícies!"

→ Daoiz i Velarde, 15.

Bodega Impala

“Fer un *impalazo*” vol dir fer unes mandonguilles i un vermut a l’irrepetible local de la Clara i en Pauet. Van trobar la tapa del vàter trencada i hi van posar un cartell: “Artista desconegut, s. XXI”.

→ Pàvia, 19.

Ciutat Invisible

Aquesta és d’aquelles llibreries on et coneixen i et diuen: “Això t’encantarà”. Va ser així com l’Esther va descobrir *Aquest deu ser el lloc*, de l’autora Maggie O’Farrell. Quan en parla se li posen els pèls de punta. En aquesta llibreria, l’Esther hi té bons llibres i bons amics.

→ Riera d’Escuder, 38.

Neko Vintage

Han conservat el cartell antic d’*Alimentació*, xulíssim, però no us confongueu: en aquest local hi ha roba vintage. Tot és moníssim, i hi ha tresors: jerseis fets a mà i pantalons amb etiqueta de l’any 1995.

→ Sant Medir, 11.

Esther López

És una de les integrants de La Calòrica, la companyia teatral del moment: ara són al Poliorama tornant a representar *Els ocells* fins al 21 de febrer.

→ @esther.lopez.martin

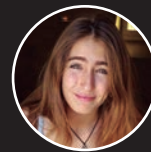
Horta Alliberada

Aquesta és una de les poques zones verdes de Sants: on abans hi havia un edifici, ara hi ha un hort i joguines: “Mola molt passar per allà i veure com van creixent les verdures i com la canalla s’ho passa bé amb les joguines que altres nens i nenes han deixat aquí”.

→ Càceres, 15.

Ara que tenim 15 anys...

Per
Rita
Roig

Ara que Time Out Barcelona entra de ple en l'adolescència, hem reunit 15 joves de 15 anys –o que els faran aquest 2023– perquè expliquin com veuen la ciutat i què fan en el seu temps lliure. Ens han dit coses que ens han sorprès i d'altres que ens fan reflexionar. En prenem nota!

Fotografia **Scott Chasserot**

01

CRISI CLIMÀTICA

No hi ha planeta B

Entre els quinze adolescents, hi ha dues noies vegetarianes. Altres s'ho han plantejat, però no s'atreveixen a fer el pas. Els agrada la carn, els sembla complicat, però no ho descarten. "Jo no soc vegetariana, però sí que és veritat que menjar carn contamina molt", diu la **Clàudia**. Els hem preguntat pel menjar: pels restaurants, per la cuina, pel plaer de la teca. Però en qüestió de segons la conversa ha virat, ara parlen de salvar el planeta. El canvi climàtic els preocupa a tots igual, però divergeixen a l'hora de trobar-hi una solució. Se senten les paraules *privilegi*, *sacrifici* i *responsabilitat*. Algú assenyala que la crisi climàtica no és culpa seva, ells no han tingut gaire temps per esguerrar el món! Ràpidament, però, l'enfocament canvia: "En comptes de queixar-nos i buscar culpables, hauríem de fer-hi alguna cosa", diu la **Joana**.

02

SENTIMENT DE BARRI

"La gent del barri és la família"

Un proverbi africà diu que, per educar un infant, cal tota una tribu. L'hem adaptat perquè s'apliqui també al brivall barceloní i ens ha quedat així: per pujar un adolescent cal tot un barri. Al **Balta**, que viu al Born, li brillen els ulls quan parla d'aquest barri que se sent tan seu. "M'encanta l'arquitectura i la diversitat que té. Vaig pel carrer i està ple de gent d'altres països. Soc del Born, la gent del barri és la família", sentència. La **Maria**, l'**Ona** i la **Bruna** viuen a Gràcia. En destaquen el sentiment de pinya i el bullici que caracteritza la zona. "Cada cop que surts al carrer, et trobes més de vint coneguts!" diu l'última. Les festes del barri són imperdibles i, davant el bombo que reben les celebracions gracies i les de Sants, l'**Oriol** defensa els concerts que es fan per la Festa Major de Nou Barris.

03

PASSATEMPS SOTA TEULADA

On sigui menys a casa

Avís per a navegants: totes les activitats que els adolescents fan a casa són sempre un substitut descafeïnat del que voldrien estar fent realment. En **Xavi**, que viu a Sant Adrià de Besòs, prefereix "mil vegades més estar al carrer que a casa". El grup li dona la raó. Ara bé, la comoditat de la llar pot ser un espai de llibertat. "Jo aprofito i em poso la música a tope i començo a ballar com una boja", confessa la **Leyre**. El **Max** també mou l'esquelet a casa seva, ell ho fa per aprendre's balls de K-pop. Jugar a videojocs i dibuixar també tenen quòrum, però el passatemps domèstic més ben valorat pel nostre grup involucra els adults. La **Joana** diu que li encanta "parlar de la vida" amb la seva mare. La **Maria Calvet** afegeix que gaudeix posant-la al dia dels xafardejos del curs. La tertúlia, el safareig i les converses familiars no passaran mai de moda.

Ivet Rubió

Viu a l'Eixample
Esquerre i farà els 15
anys al juliol. Gaudeix
molt quan va a nedar i
quan escolta música,
sobretot de Taylor Swift.

Bruna de Mingo

És de Gràcia i en el
temps lliure entrena
amb el seu equip de
voleibol, va al gimnàs o
queda per fer un tomb
amb els amics.

Xavi Gómez

Viu a Sant Adrià de
Besòs i les seves
aficions són el
taekwondo, els jocs de
taula, els viatges (vol
ser pilot!) i cuinar.

Balta V. Espinach

Viu al Born, estudia al
Poblenou i farà els 15
el 9 d'agost. Li agrada
estar al carrer amb els
amics i la seva passió
és l'*street art*.

Joana Grau

Viu i estudia a Gràcia.
Li encanta la poesia –el
llibre que porta a la mà
és de Federico García
Lorca– i ja escriu els seus
poemes.

“No entenc els ‘streamers’ que passen hores i hores jugant sols a videojocs”

Oriol

04

PUNTS DETROBADA

“Quedem al Zurich?”

Al primer número de Time Out parlàvem d'aquesta frase, bàsica en el vocabulari de qualsevol barceloní. Quinze anys després, ens preguntem on queden els adolescents quan volen trobar-se i recórrer a peu els carrers, botigues i parcs de la ciutat. Hi ha consens: la plaça del MACBA és un punt de trobada ideal per passar el temps. Si t'agrada l'*skate*, com a en **Nico**, els voltants del metro de Paral·lel també són un punt de trobada obligatori. La platja del Bogatell i els carrers més cèntrics de Barcelona, com el carrer Tallers, formen part de les seves rutes habituals. Ah, i no podem obviar els centres comercials: l'Illa Diagonal, les Glòries i Diagonal Mar són llocs amb alta aflluència d'adolescents. Passejar-hi, mirar aparadors i picar alguna cosa és un pla ideal per passar la tarda en una ciutat on, en l'opinió de la **Maria Gomila**, escassegen els llocs d'oci per als de la seva edat. “Els nens petits tenen els parcs i els adults els bars. On has d'anar si ets jove?”, es pregunta.

05

L'ESDEVENIMENT DE L'ANY

‘Sorry’, Eulàlia

L'esdeveniment de l'any, quan tens 15 anys i vius a Barcelona, és la Mercè. La resposta és unànime i entusiasta. “Sempre que he anat a algun concert, està ple de gent adulta, però a la Mercè la majoria de persones tenien la nostra edat”, expliquen. La **Bruna** fins i tot ha mantingut l'amistat amb altres joves que va conèixer als concerts a l'avinguda Maria Cristina. Juntament amb les festes de barri, aquesta celebració és el tret de sortida de la vida nocturna de la majoria de barcelonins. L'edat del públic, els grups programats i el fet que sigui tot gratis és el trident que converteix la festa major de la ciutat en *the place to be* pels adolescents quan arriba el setembre. Potser haviem esborrat aquestes nits del nostre cervell, però xerrar amb 15 adolescents ens ha refrescat la memòria a més d'un de nosaltres.

06

GÈNERES CINEMATogrÀFICS

D'Almodóvar a ‘realities’ coreans

“A la meua mare li agrada escollir pel·lis, ella en diu *mirar una pel·lícula de veritat*, com de l'Almodóvar. Jo la deixo escollir i sempre m'hi acabo enganxant”, diu el **Balta**. Els pares són prescriptors encara que també se senten queixes: “Qualsevol pel·lícula que esculli la meua mare em farà plorar!”. No miren el mateix quan estan sols. A la **Bruna** li agraden les pel·lícules romàntiques, “d'aquestes que et fan passar una bona tarda”; altres prefereixen una dosi d'intriga i d'acció, i també hi ha fans del cinema de terror. Saben que la cultura popular també és cultura, i per això el **Xavi** no té por de declarar-se fan de “les comèdies espanyoles, encara que siguin *cutres*”. En **Max** defensa la telerealtà: “Vaig veure un *reality* d'amor coreà que em va enganxar moltíssim”. Si el voleu veure, només heu de buscar *Infierno para solteros* al cercador de Netflix.

07

ETIQUETA AUDIOVISUAL

Netflix, sí. Anar al cinema, sempre!

Han crescut escollint què volien mirar a la televisió mentre berenaven. Viuen envoltats de contingut *on demand* i, això no obstant, prioritzen l'experiència per damunt de tot. “Sempre pots veure Netflix, però anar al cine i el teatre és més guai, evidentment”, diu la **Clàudia**. El **Max** afegeix que, “tot i que tinguis la tele més gran del món, res s'assembla a anar al cinema”. Surten noms com el cine Bosque i el Verdi, “on posen subtítols en català, que això no ho trobes a Netflix!”, assenyalà la **Maria Gomila**. Però no sempre es pot anar al cinema, oi? A casa, prefereixen mirar sèries i, si es pot, a la televisió: “Mirar una pel·lícula a l'ordinador és una mica estrany”, acorden. Ara bé, la qüestió de la versió original és d'aquestes que produeix una real divisió a la sala. Del *cringe* que pot fer el doblatge, a la necessitat de no perdre's res per culpa de l'idioma.

“Tot i que tinguis la tele més gran del món, res s'assembla a anar al cinema”

Max

“Els nens petits tenen els parcs i els adults els bars. On has d'anar si ets jove?”

Maria Gomila

08

LLIBRES

El plaer de la lectura

A la majoria els agrada llegir, però és una afirmació carregada de matisos. Alguns lamenten que, després de l'horari lectiu, no sempre els ve de gust continuar “fent el mateix” i opten per fer esport, mirar sèries o descansar una estona. Però visitar una biblioteca (la de Joan Miró, la del Poblenou, la de Sant Andreu) forma part del repertori d'oci de l'adolescent barceloní; ja sigui per anar a fer els deures o a buscar-hi alguna lectura. També visiten llibreries de segona mà, com la llibreria solidària Aira, prop de la plaça de la Virreina. Els gèneres fantàstics tenen lectors fidels com l'**Helena**, que ens recomana *El libro perdido*, un llibre de Cassandra Clare, de la saga *Cazadores de sombras*, coneguda pel seu món ple de criatures mitològiques. I en **Max** treu a passejar una de les seves possessions més preuades: l'àlbum *Checkmate* d'Itzy, un dels seus grups de K-pop favorits.

09

TEATRE, DANSA, ART

Cultura per a joves

El teatre i l'art són un terreny força desconegut pels adolescents, on el criteri que importa és el dels pares o el de l'escola. A la **Maria Gomila**, per exemple, li encanta acompanyar el seu pare al teatre, però lamenta que mai hi ha altra gent de la seva edat. “No sé si és perquè no saben com descobrir quines obres són xules o perquè, simplement, la majoria de coses que es fan són per a adults”, reflexiona. Anar al teatre és divertit, però no sabrien com escollir què veure. Amb les exposicions passa el mateix: els agrada anar-hi, però la companyia dels mestres o de la família és clau per mobilitzar-los. Alguns expliquen que han anat amb els amics a veure la mostra sobre *Crimis*, al Palau Robert. De fet, molts són fans del programa de Carles Porta: “És boníssim!”, coincideixen.

Maria Gomila

Del barri de Gràcia, fa classes de circ, li agrada anar al teatre, descobrir llocs de la ciutat i fer passejades per la muntanya.

Max Munné

Viu al Poblenou i algunes de les seves aficions són tocar la trompeta –pertany a la Sant Andreu Jazz Band– i escoltar i ballar K-pop.

Leyre Gimeno

És del barri de Sant Antoni, on també estudia. Sempre que pot escolta música, llegeix o escriu històries.

Clàudia Santandreu

És de Can Baró i fora de classe no para: toca el violoncel, va al teatre i a exposicions... I també dibuixa, uns dels hobbies favorits.

Maria Calvet

Viu a Sants i estudia a les Corts. Jugadora de futbol (i fan del Barça), s'ho passa molt bé quan mira sèries, llegeix o queda amb amigues.

10

RECETES I RESTAURANTS

Teca de la bona

Res de paladar ensopits. Quan surt el tema de la teca, es nota a l'ambient que el tema interessa, i molt. Coreà, xinès, italià i japonès són les gastronomies que més els fan venir salivera, però la campiona absoluta és l'hamburguesa. Es nota que mengen de tot o, com diu el **Xavi**, "de tot menys les lleties". Ell és aficionat a la cuina, però la curiositat per aprendre a cuinar plats saborosos és força universal. Els restaurants són un altre espai on només s'accedeix amb la clau màgica dels pares, però les receptes que troben per internet fan que l'accés al món de la cuina sigui més democràtic. La **Maria Gomila**, per exemple, fa servir Instagram per buscar inspiració i així no esmorzar sempre el mateix. La **Bruna** admet que també mira receptes a les xarxes socials, però que gairebé mai les acaba duent a terme.

11

CONCERTS, DISCS I ÍDOLS

Per Spotify i amb auriculars

"La música l'escolto per Spotify, amb auriculars o altaveu", diu la **Leyre**. La **Ivet**, però, ha dut el seu exemplar de *Midnights*, el nou àlbum de Taylor Swift. Comprar-se un CD físic és un acte que reserven només per als grups que idolatren. Són una altra forma de marxandatge i els artistes ho saben: per això el disc de la cantautora estatunidenca està disponible en quatre caràtules col·leccionables diferents. La possibilitat d'anar a un concert els emociona, però la butxaca no sempre els ho permet. Per això en **Max** lamenta no haver tingut entrades per a Blackpink i molts evoquen el concert de 31 FAM de les festes de la Mercè, que era gratis. L'**Helena** va acompanyar els pares a un concert de The Cure, i assegura que anar al Primavera Sound és una experiència que no oblidarà mai. D'altres evoquen quan van veure en carn i ossos grans ídols del pop com Dua Lipa i Aitana i quan van gaudir en directe de les veus dels concursants d'Eufòria.

"Comprar de segona mà és sostenible, barat i divertit"

Joana

"La música l'escolto a Spotify, amb auriculars o altaveu"

Leyre

12

VIDEOJOC

Jugar sol no mola

Rebutgen la imatge d'un adolescent que no surt del soterrani dels seus pares, enganxat al comandament d'una videoconsola. Sembla que veuen els videojocs com una manera entretinguda de relacionar-se amb els altres. Al **Oriol** li agraden els videojocs, però s'avorreix moltíssim quan juga sol: "No entenc els *streamers* que passen hores i hores jugant sols, jo no ho aguantaria", reconeix. L'**Ona** hi està d'acord, ella gaudeix de les partides del FIFA amb el seu germà, i riu explicant-nos que sovint acaben enfadats. El **Nico** juga al GTA a la Play Station i també en prefereix la versió *online*, per interactuar amb altres jugadors. A l'ordinador també opten per jocs multijugador, com *Fire boy* i *Water girl*, un minijoc amb el qual es distreuen quan alguna classe els sembla massa avorrida. Algú es queixa: "Ostres, doncs al meu insti van fer alguna cosa amb el wifi i ara ja no hi podem jugar!".

13

LA SOLITUD DE L'ADOLESCÈNCIA

Per fi sols!

L'adolescència i la vellesa són les dues etapes de la vida d'una persona en què el sentiment de solitud és un company de viatge habitual. Sentir-se sol i estar-ho de veritat, però, són coses força diferents. I en la ment adolescent, la segona pot acabar sent tot un privilegi. "M'encanta tenir la casa per a mi sola", diu l'**Ona**. "Arribo, m'adono que no hi ha ningú i dic: *Per fi!*". La **Joana** admet que, en alguns moments, ha evitat estar sola per no tenir pensaments tristos, però també valora l'agradable sensació de l'aïllament voluntari. Tots són del parer que, quan apareix l'oportunitat d'estar tranquil a casa, s'ha d'aprofitar. Aquests moments són caldo de cultiu per a l'experimentació artística: la **Joana** escriu poesia; l'**Helena**, relats, i el **Xavi** i el **Balta** gaudeixen cuinant alguna cosa amb bona música de fons.

14

INDUMENTÀRIA

Enamorats de la moda juvenil

Tenir un estil propi, original i definit és una cosa que els importa. A través de les xarxes socials, l'**Helena** s'inspira en els cantants que li agraden i s'estima més fer gasto a les botigues del carrer Tallers que no pas a les grans cadenes. Humana té molts adeptes. "Comprar de segona mà és sostenible, barat i divertit", diu la **Joana**, i algú afegeix que les peces de segona mà sempre seran úniques: "Això no es pot dir de l'H&M". El **Nico** també opta pel *second-hand* i regateja a través de l'app Vinted, tot i que altres són més escèptics amb les compres per internet. Als centres comercials, la **Maria Calvet** posa el nas als aparadors de Brownie i Subdued i de tant en tant s'hi compra alguna cosa. L'altra **Maria** ens revela el seu secret per anar sempre d'estreno: deixar-se molta roba amb les amigues, les germanes i les tietes.

15

UNA ODA AL PATRIMONI

Protegir la bellesa

Els nostres adolescents admiren la bellesa de Barcelona. Són conscients que altres nois i noies de la seva edat no viuen en ciutats així. En destaquen l'ambient de les places, l'arquitectura modernista, els carrers, els edificis emblemàtics. Lamenten que el Park Güell s'hagi convertit en un parc temàtic per a turistes i coincideixen amb l'**Oriol** en el fet que el paviment de la ciutat és preciós i no hauria de canviar mai. El **Balta** els explica que viu en un edifici molt antic: "Quan pujo les escales de casa puc veure que tenen història, han estat trepitjades moltes vegades. A Barcelona hi ha molts edificis d'aquest tipus, em faria molta pena que els enderroquessin i hi posessin un Zara". Tothom hi està d'acord: no veuen la necessitat de construir nous edificis en una ciutat plena d'espais patrimonials que s'han de protegir.

"Em faria molta pena que enderroquessin edificis antics i hi posessin un Zara"

Balta

Oriol Filella

L'Oriol és del barri de Verdun, a Nou Barris, i quan no va a l'insti ni fa deures, no vol quedar-se quiet: va al gimnàs i juga a handbol.

Nico Carteron

Viu i estudia al barri Gòtic. Li encanta sortir a patinar en skate amb els amics per diferents llocs de la ciutat, anar al gimnàs i la moda.

Helena Tognarelli

Tot just acaba de fer els 15 i viu a l'Eixample Esquerre. Algunes de les seves aficions són llegir llibres i còmics, escoltar música i escriure relats.

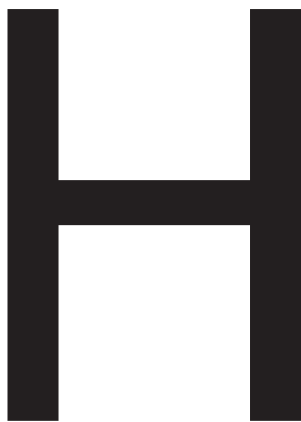
Alba Lisbona

L'Alba viu al districte d'Horta-Guinardó i li encanta llegir. També li agrada tocar la guitarra, fer ganxet i sortir amb els amics.

Ona Polo

Aquesta graciencia gaudeix de tot el que té a veure amb l'esport: juga a vòlei i va a veure partits de futbol femení. I toca la guitarra!

LA BCN DEL FUTUR...

an parlat de tot sense embuts. Però les preguntes que els fem després costen una mica més de respondre. Els demanem que s'imaginin com serà la seva vida d'aquí a quinze anys, quan Time Out en faci 30, i els seus cervells fan càlculs: serà el 2038. Que lluny queda, tot plegat!

Les primeres intervencions van de feina perquè és així com ens ensenyen de petits a projectar el futur. A força d'escoltar la pregunta "què vols ser de gran?" automatitzem unes respostes determinades. Coneixem les expectatives laborals d'aquests joves, les carreres que s'imaginen estudiant, les vides que volen, i descobrim que Barcelona no sempre és l'escenari dels seus plans.

"Jo vaig a l'escola a Barcelona i visc a Sant Adrià, i realment està tot molt mal connectat"

La Joana vol ser biòloga marina, però no es veu vivint a Barcelona per sempre: "Vull marxar del país!", anuncia. L'Oriol pensa el mateix: "M'agrada molt l'arquitectura i voldria treballar en alguna ciutat plena de gratacles, com Nova York". Gairebé tots s'han plantejat anar a viure lluny de la ciutat, tot i que esperen poder tornar-hi. "Sempre he pensat que si no acabo vivint a Barcelona, m'agradaria poder

tornar-hi i veure els llocs de la meva infantesa amb nostàlgia", diu la Maria Gomila.

Una Barcelona més verda
Perquè això que diu la Maria sigui possible, caldria que Barcelona romangués intacta durant quinze anys? Ells creuen que no, que la ciutat té molt marge de millora i això no ha d'implacar que sigui irreconeixible en un futur. I ara sí, arrenca una conversa que sembla el claustre de professors (progressa adequadament, necessita millorar) aplicat a la realitat urbana. I la primera assignatura pendent va de bracet amb la seva preocupació més gran: la sostenibilitat.

Troben a faltar espais verds a Barcelona. "M'agrada molt quan hi ha un solar abandonat i vas veient que els veïns hi fan un hort", diu la Joana. La idea de tenir més parcs, arbres i flors els entusiasma.

El plat fort de la conversa arriba amb una frase agitadora: "Jo trauria tots els cotxes de Barcelona!". S'arriba ràpidament a un acord: menys cotxes però potenciant el transport públic, que necessita algunes millores. "Jo vaig a l'escola a Barcelona i visc a Sant Adrià, i realment està tot molt mal connectat", es queixa en Xavi. Hi ha qui demana que el

transport públic sigui gratis i qui diu que calen més busos, perquè són millors que el metro.

Necessita millorar

Volen una ciutat més verda, però també els preocupa el turisme: "Seria molt just que la gent que viu a Barcelona pogués visitar els espais turístics de la ciutat de franc", diu la Maria Gomila. Valoren que Barcelona sigui una ciutat diversa, però també són crítics i assenyalen que encara hi ha racisme i homofòbia. Les noies demanen més seguretat al carrer. La Maria Calvet té por quan es fa fosc "i a vegades fins i tot quan vaig sola pel carrer, encara que sigui de dia". Es va adonar que a altres ciutats aquesta sensació no és tan intensa quan va visitar Colònia amb la família. I el Balta es queixa de la brutícia, emfatitzant que hi ha diferències abismals entre barris: "Els serveis de neteja no passen per tot arreu", indica.

Carta als Reis

Vinga, passem a l'acció. Quines demandes concretes tenen els adolescents que viuen a la nostra ciutat? L'Ona voldria tenir més espais per fer esport i l'Oriol li dona la raó: "A moltes places estan prohibides les pilotes, volem més camps de futbol, de voleibol i algun skatepark!". El Balta reclama parets on pintar: "En conec dues o tres on els grafitis són legals, però tant de bo que es poguessin aprofitar

"M'agrada molt quan hi ha un solar abandonat i vas veient que els veïns hi fan un hort"

els murs d'espais abandonats que sabem que acabaran enderrocats", diu.

A la Leyre li encantaria que baixessin els preus dels concerts i dels musicals: "Al final, els joves no tenim tants diners i també tenim dret a accedir a la cultura". Hi ha una entesa general: anirien més al teatre i al cinema si existissin espais gratuïts on poder anar amb els amics. No tenen com assabentar-se de les propostes culturals per a joves que tenen a prop de casa, la informació no els arriba. I esclar, acaben consumint cultura gràcies a les activitats que organitzen els instituts.

Davant d'aquestes peticions (totes carregades de seny i de lògica, afegirem), els preguntem si desitjarien poder votar, ara que s'acosten les eleccions municipals. Però ara per ara els sembla una responsabilitat massa gran i agraeixen no haver-la de posar en pràctica, encara. La Clàudia es queda pensativa: "Doncs jo em presentaria per ser alcaldessa. Ja em votareu", riu.

Seguim creixent junts!

Gràcies per fer-ho possible

Mecenes

Benefactors

Protectors

Col·laboradors

Mitjans de comunicació

Consorci integrat per

Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat

Cultura

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/cultura

PARLEM AMB...

Núria Graham

Entre gires per Europa i els EUA, la vigatana ens porta el seu cinquè àlbum, 'Cyclamen', a Barcelona. Per *Borja Duñó*

LA NÚRIA GRAHAM es queixava que no hi havia dones productores i es va dir "doncs me'l produeixo jo, *joder*, i aprenga a produir". Així ha cuinat el seu nou i cinquè àlbum, *Cyclamen* (2023), jugant amb el piano de paret del menjador de la casa de l'Empordà on viu des de fa dos anys i on ha trobat la tranquil·litat necessària.

Contrabaix, quartet de cordes, fagot, flauta, arpa, saxo... Aquest és un punt d'inflexió en la carrera de Graham. "Sí, hi ha hagut molts passos de frustració que he anat superant tot i que no renego de res, i sí que és un principi una mica fresc, de sobte s'han obert moltes coses al meu cap", assegura. No només ha agafat les regnes del seu so, sinó que publica el disc amb el segell estatunidenc New Deal (de Verve Forecast), juntament amb

Universal i Primavera Labels. A més, a la tardor va estar de gira per Europa i pels Estats Units (i hi torna al març).

Quines reaccions t'has trobat en aquestes gires internacionals?

Una cosa que m'ha fet gràcia és que em pregunten per les lletres. A la gent la fa riure, perquè quan vaig allà soc la que té un accent raríssim, entre català i irlandès, no sé si graciós, i dic coses que no diria una persona nadiua. Però és una feina de picar molta pedra, de tornar a començar.

El disc anterior, *Marjorie* (2020), parlava molt d'Irlanda.

Sí, però vaig haver de parar de fer bolos perquè aquell disc va agafar una dimensió i un significat que em va espantar. *Connemara*, que parlava de la mort, és la regió on

vivia la meva tieta, vam anar a gravar el videoclip allà mateix, caminàvem pel cementiri. Després, la meva tieta es va morir i de sobte ja no era capaç de cantar aquesta cançó. He tingut un dol no resolt.

Hi ha una Núria més rockera, l'has abandonat?

Inclús ma mare m'ha dit: "¿Dónde está el rock'n'roll?". Però hi ha cançons com *Disaster in Napoli* que tenen aquesta cosa bruta i trallera. Són diverses Núries que he anat recuperant i m'ha sortit un

"Quan vaig allà soc la que té un accent raríssim, entre català i irlandès, no sé si graciós"

DE QUÈ VA...

Núria Graham presenta el nou disc *Cyclamen* dins el Guítar BCN.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és un punt d'inflexió en la seva carrera.

→ Paral·lel 62.

M: Paral·lel. Divendres

17 de febrer, 21 h.

15-25 €.

IVAN GIMÉNEZ

disc tranquil perquè segurament he estat en un moment tranquil de la meua vida. No he abandonat les guitarres elèctriques perquè ja les trobo a faltar, però tinc temps d'anar endavant i enrerer i buscar sons diferents.

Vas estar un any sense tocar.

Sí, vaig estar molt tancada al menjador de casa, em vaig comprar un piano i d'aquí ha sorgit tot. El procés més difícil va ser decidir produir-lo jo, llavors em vaig deixar portar pel procés d'estar a casa, fer maquetes i

gravar els pianos amb l'ajuda del meu enginyer, el Jordi Mora. La música et va portant cap a algun lloc i jo m'assec al seient del darrere i em deixo portar.

Durant una temporada vas ser la guitarrista de l'Amaia.

Vaig fer dues cançons per a ella, però la cosa es va anar animant i va passar a ser una cosa més de fer de música, d'ofici. M'ho passava molt bé i en vaig aprendre molt, però va arribar un punt en què vaig veure que no podia aportar res meu.

T'has produït el disc, Helena Cánovas n'ha fet els arranjaments i Heba Kadry la masterització. Tot dones. Alguna cosa està canviant?

És un procés que cada vegada va més ràpid però encara no hi hem arribat, encara hi ha passos a fer.

Et trobes gaire mansplaining quan vas pel món a tocar?

Vaig començar sent dona i jove i m'he trobat cinquanta mil comentaris de merda, però també bons consells. Es tracta d'envoltar-te de persones que valguin la pena. He estat un mes de gira, era l'única

dona i hi havia dies que no tenia contacte amb cap altra dona, però jo em fixo en les persones, i els homes que m'acompanyen tenen una energia súper femenina.

Vas començar amb 16 anys i ja tens deu anys de carrera.

En algunes coses ja hi tinc el cul pelat i en d'altres soc una inexperta. A vegades em diuen: "Aquest és el disc de la maduresa", i jo dic: "Però què dius, *carinyo*, si jo no vull madurar mai!

Com et veus d'aquí a deu anys?

Vull ser igual, aquest esperit de nen petit és el que em porta a fer música. I em veig fent tota la música que pugui, havent après a produir millor, havent-me fotut quatre hòsties més de les que porto, però no gaire diferent.

T'ha canviat la veu?

Abans deia que era guitarrista i no em preocupava tant per la veu. Ara he sigut més perfeccionista i noto que m'està canviant, canto més greu. Ara que he estat tocant vint dies seguits la veu agafa una elasticitat genial i mira que fumo una mica i no me la cuido al màxim, però tinc ganes de sentir un disc meu d'aquí a deu anys amb una veu així "arghhh", ben greu.

Dius que serà un disc més exigent de cantar en directe.

Sí, el *Does it ring a bell* (2017), que era més rocker, estava pensat per cantar quasi de ressaca, era més parlat, era una època on anava de Lou Reed per la vida, ha-ha.

En canvi, aquest disc demana més de mi, he d'estar molt connectada. ■

Música

Luna Ki

Tot en Luna Ki és impactant. Tant la seva imatge, que juga amb la confusió de gènere, com el maximalisme de les seves produccions d'hyperpop i les seves lletres plenes de referències sexuals desacomplexades. Al maig va publicar *CL34Ni* i l'havia de presentar al BAM, però el concert es va cancel·lar per la pluja dos minuts abans de començar. Ara el recupera a l'Àpolo.

→ Sala Àpolo. M: Paral·lel. Divendres 3 de febrer, 21 h. 18-22 €.

Christina Rosenvinge

Christina Rosenvinge ha sigut notícia recentment pel seu pas pels teatres interpretant Safo de Lesbos. Ara, però, celebra els 30 anys d'un disc emblemàtic de la seva carrera, *Que me parta un rayo* (1992), de quan actuava amb los Subterráneos, i ho fa dins del Guitar BCN.

→ Sala Paral·lel 62. M: Paral·lel. Dissabte 4 de febrer, 21 h. 30-40 €.

Mulatu Astatke

Mulatu Astatke és l'inventor de l'ethiojazz, estil que fusiona les músiques tradicionals d'Etiòpia amb les influències occidentals de la seva formació als EUA i el Regne Unit. Aquí el vam descobrir el 2005 gràcies a la pel·lícula de Jim Jarmusch *Flors trencades* i a *Éthiopiques*, sèrie de CD de culte del segell parisenc Buda Musique.

→ Sala Àpolo. M: Paral·lel. Dijous 9 de febrer, 20.30 h. 23-35 €.

Luna Ki

Bad Gyal

De pionera de la música urbana a catalana amb hits underground com *Pai i Indapanden* a fitxar per Interscope, el segell de Billie Eilish i Kendrick Lamar. El que ha aconseguit en només cinc anys l'artista internacional Alba Farelo és espectacular i ja necessita tot un Sant Jordi per actuar a Barcelona. El seu àlbum més recent és *Warm up* (2021), però no ha parat de treure singles l'últim any com *Real G*, amb Quevedo.

→ Palau Sant Jordi. M: Espanya. Dissabte 11 de febrer, 19 h. 33-40,50 €.

Gessamí Boada

La cantautora mataronina Gessamí Boada presenta al C.A.T. el seu tercer treball, *L'art d'estimar* (2022), que explora amb gran sensibilitat la complexitat de l'amor. L'acompanyaran Nerea Pozo als cors, Darío Barroso a les guitarres i cors, Kquimi Saigi al teclat i cors, i Arnau Figueres al baix i la guitarra. A més, hi haurà col·laboracions sorpresa.

→ C.A.T. M: Fontana. Dissabte 18 de febrer, 19.30 h. 10-15 €.

Magalí Sare

La cantant de Bellaterra Magalí Sare és coneguda per formar part del Quartet Mèlt, per haver posat veu al disc *Estómac* de Clara Peya i per la versió feminista d'*Els segadors* on deia "ara és hora, segadores". Ara protagonitza el concert de cloenda de la segona edició del festival Empremtes, on presenta el disc *Espanja* (2022), en el qual han col·laborat Salvador Sobral i Las Migas.

→ Luz de Gas. M: Hospital Clínic. Dissabte 25 de febrer, 21 h. 13,20 €.

Queralt Lahoz

Queralt Lahoz culmina la gira de *Pureza* (2021) amb un concert especial, amb sorpreses i artistes convidats. No n'hi ha per menys. L'últim any, la de Santa Coloma de Gramenet ha passat de ser una artista revelació a protagonitzar portades i dur la seva fusió de flamenc, ritmes llatins i hip-hop a escenaris internacionals.

→ Sala Paral·lel 62. M: Paral·lel. Dissabte 25 de febrer, 21 h. 22 €.

Més música en directe a timeout.cat/concerts

Jazz pel pres Keith LaMar

Albert Marquès presenta el primer disc d'un artista des del corredor de la mort

EL 16 DE novembre de 2023, l'estat d'Ohio executarà Keith LaMar, al corredor de la mort des de fa 28 anys per un crim del qual es declara innocent. El pianista de jazz establert a Nova York Albert Marquès va conèixer el cas arran de les protestes per l'assassinat de George Floyd a mans de la policia el 2020. Llavors, el seu veí Brian Jackson, famós per les seves col·laboracions amb Gil Scott-Heron, li va dir: "I si protestem abans que els matin i no després?"

El primer de la història

"L'ONU diu que més de 28 dies en una cel·la d'aïllament causa danys cerebrals irreparables", explica per telèfon des de casa seva a Brooklyn. LaMar fa 28 anys que hi és. S'ha dedicat a llegir, a escriure i a fer un disc de jazz amb Albert Marquès, on recita els seus versos per telèfon. Es diu *Freedom first* (2022), i és el primer àlbum de la història d'un artista que viu al corredor de la mort. Es presenta el 2 de febrer dins de l'Irídia Fest amb aquesta formació: Albert Marquès al piano, LaMar per telèfon recitant poesia des de la presó (si no falla res), Erin Corine a la veu i flauta, Manel Fortià al contrabaix i Marc Ayza a la bateria.

Per un judici just

"S'ha demostrat que el judici no va ser just, però d'això se n'ocupa el braç legal. Jo, mitjançant la música, molesto el governador d'Ohio, contribueixo a donar-ho a conèixer i faig campanya contra la pena de mort; a més, això humanitza la gent que és a la presó", diu Marquès. Anant al concert, el públic ajuda a la campanya Justice for Keith LaMar, a menys d'un any de la data prevista de l'execució. ■ Borja Duñó

→ Sala Paral·lel 62. M: Paral·lel. Dijous 2 de febrer, 19 h. 12-25 €.

TOP 3 CLÀSSICA

Simfònica, barroca, ballet... El millor del mes per *Pere Andreu Jariod*

↑ Evgeni Kissin

El pianista rus, que tan bon record ha deixat en visites anteriors a Barcelona, torna al Palau de la Música per oferir un recital que inclou obres de Bach, Mozart, Debussy i Rakhmàinov.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Divendres 17 de febrer, 20 h. 20-82 €.

↑ Macbeth

Arriba al Liceu la nova proposta escènica de Jaume Plensa per a l'òpera de Verdi. Josep Pons dirigeix el cor i l'orquestra del teatre, i entre els solistes hi ha Carlos Álvarez, Sondra Radvanovsky i Erwin Schrott.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Del 16 de febrer al 3 de març. 15-299 €.

↑ Emergents: Marató de Cambra

Els joves talents de la clàssica tenen el seu aparador a L'Auditori gràcies al seguit de concerts d'aquest mes, en què destaca una marató de concerts gratuïts amb músics d'aquí i també de fora.

→ L'Auditori. M: Marina. Dissabte 11 de febrer. Gratuït.

Més simfonies i àries a [timeout.cat/classica](https://www.timeout.cat/classica)

Jacqueline Picasso. Pablo Picasso dibuixant el retrat de Daniel-Henry Kahnweiler a La Californie, Canes, 1957. Col·lecció particular. © Successió Pablo Picasso, VEGAP, Madrid 2022. © Coll. Jacqueline Picasso, VEGAP, 2022.

#PICASSOKAHNWEILER

DANIEL-HENRY
KAHNWEILER

2.12.22
/19.3.23

MARXANT
I EDITOR

Exposició organitzada per:

Centre
Pompidou

Teatre i dansa

[blank]

Un buit per títol dona nom a aquest espectacle que es fa simultàniament (i de manera connectada) al Tantarantana i al Centre de les Arts Lliures de la Fundació Brossa. Es tracta d'un text d'Alice Birch de cent escenes que parteix de les conseqüències del sistema penitenciari sobre les famílies i la (in)comunicació que posa al descobert les desigualtats del sistema. Al Tantarantana dirigeix l'obra Marc Chornet amb un elenc jove i, a la Seca, Roberto Romei, amb un d'adult. Podeu triar on la voleu veure o anar als dos teatres en dies diferents (en aquest cas us faran un descompte a la segona funció).

→ Tantarantana i Centre d'Arts Lliures. Del 15 de febrer al 12 de març. 14-21 €.

Cost de vida

Julio Manrique, Anna Sahun, Pau Roca i Katrin Vankova encarnen quatre personatges molt diferents les vides dels quals s'acaben entrellaçant. El camioner a l'atur, la seva exdona tetraplègica, l'acadèmic brillant amb paràlisi cerebral i qui l'ha de cuidar. Tots senten la necessitat d'establir connexions i estimar, en aquest text de la dramaturga nord-americana Martyna Majok dirigit per Pau Carrió.

→ La Villarroel. M: Urgell. Del 22 de febrer al 2 d'abril. 21-29 €.

Chipko

A través de textos de diversos d'autors i autores que narren històries de dones que han dedicat les seves vides a la lluita ambiental, Daniela Feixas i Anna Güell ens fan entendre que l'ecologisme no es pot deslligar del feminisme, l'antiracisme i les lluites contra altres formes d'abús. L'obra proposa un viatge lluminós que ens faci recobrar l'esperança en revertir una desconexió amb la natura que ens aboca al desastre.

→ Sala Atrium. M: Tetuan. Del 15 de febrer al 5 de març. 17,60-22 €.

NO T'HO PERDIS

Ascens al FitzRoy

Quatre escaladores –Sílvia Bel, Míriam Iscla, Sara Espígul i Natalia Sánchez– estan a punt d'assolir una nova fita en l'alpinisme femení. Es rendiran davant les dificultats? Aquesta és la nova comèdia de Jordi Galceran, dirigida per Sergi Belbel.

→ Teatre Borràs. M: Urquinaona. Del 2 de febrer al 23 d'abril. 23-33 €.

Mette Ingvarsen: to come (extended)

La coreògrafa i ballarina danesa Mette Ingvarsen presenta al Mercat de les Flors la reinterpretació d'una obra que versa sobre la política sexual. *To come (extended)* altera els ordres orgàstics a través de les relacions orgàniques entre els cossos de quinze intèrprets que s'acaben fonent en un tot indistingible. A més, el 5 de febrer Ingvarsen ofereix un solo, *The dancing public*, a la sala MAC.

→ Mercat de les Flors. M: Poble-sec. Dijous 2 i divendres 3 de febrer, 20 h. 22 €.

Noche cañón

La ballarina i coreògrafa Sofia Asencio vol interpel·lar el públic tot desplaçant els límits de l'humor en aquest espectacle performàtic de la Societat Doctor Alonso. Dirigida per Tomás Aragay, Asencio s'endinsa en el gènere del monòleg còmic i en treballa els trets arquètics.

→ Antic Teatre. M: Urquinaona. Del 16 al 19 de febrer. 12 €.

Quan ens haguem torturat prou

La natura de vegades violenta del desig, els límits dels rols de gènere i les possibles contradiccions del feminisme són temes que explora aquesta obra de Martin Crimp dirigida per Magda Puyo. Amb Anna Alarcón, Alba Gallén, Cristi Garbo, Guim Oliver, Xavi Sáez i Neus Soler,

que encarnen sis personatges que estableixen un perillós joc de dominació.

→ TNC. M: Glòries. Fins al 19 de febrer. 18-24 €.

Quant temps em queda

Et queda un mes de vida. Què fas? És el que li passa al protagonista d'aquesta comèdia de Marta Buchaca –amb Lluís Villanueva, Betsy Túrnez, Marta Bayarri i Xavi Ricart–, que té una llista molt llarga de desitjos per complir, però el més important és el d'assegurar-se que la seva dona sigui feliç quan ell hagi mort.

→ Teatre Goya. M: Universitat. Del 8 de febrer al 12 de març. 20-29 €.

Quatre dones i el sol

Les protagonistes d'aquesta obra de Jordi Pere Cerdà són dones, filles de la muntanya, que viuen en un poblet aïllat on no hi ha homes joves, fins que arriba a treballar-hi un mosso que despertarà desitjos i pertorbarà l'equilibri de la casa. Amb Annabel Castan, Irina Robles, Jèssica Casal i Núria Montes, dirigides per Roger Casamajor.

→ Teatre Akademia. M: Hospital Clínic. Fins al 19 de febrer. 22 €.

Terra baixa (reconstrucció d'un crim)

Torna el clàssic d'Àngel Guimerà en la versió de thriller detectivesc de Pablo Ley, que transporta l'obra a la Barcelona de l'anarquisme, és a dir, del segle XX. En aquesta versió dirigida per Carme Portaceli, Manelic (Borja Espinosa) és un treballador que mata el seu amo (Eduard Farelo).

→ TNC. M: Glòries. Fins al 26 de febrer. 29 €.

Tots eren fills meus

David Selvas dirigeix un text d'Arthur Miller basat en fets reals sobre dos socis d'una fàbrica que ha servit peces d'avions defectuoses durant la guerra i ha causat morts. Una història inspirada en Ibsen sobre la responsabilitat moral amb un elenc de luxe (Emma Vilarasau, Jordi Bosch, Quim Àvila, Clàudia Benito...).

→ T. Lliure: Montjuïc. M: Poble Sec. Del 22 de febrer al 26 de març. 10-29 €.

Més escenes a timeout.cat/teatre

El pare

L'ANDREU, AL FINAL d'*El pare*, en un moment de lucidesa, li diu a la seva cuidadora: "De vegades, tinc la sensació que vaig perdent les fulles". Fa més d'una hora que estem veient, que estem sentint, com un home gran es va perdent en la foscor de la demència. I just aleshores, quan ja no sap qui és, deixa anar una metàfora prodigiosa que Josep Maria Pou entona com si fos realment així, un arbre que, enmig de l'hivern, s'adona que ha quedat despullat.

L'obra de Florian Zeller és una peça d'orfebreria escènica i un os dur per a un intèrpret de l'edat de Pou. Suposa fer front al pitjor malson de la vellesa: la desaparició en vida. Però l'actor, més proper que mai, lluny dels tòtems shakespearians, dels grans homes que ha interpretat, baixa a l'infern, immaculat. Aquí,

DE QUÈ VA...

La caiguda en l'infern de la demència d'un home gran.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per comprovar la grandesa de Josep Maria Pou.

→ Teatre Romea.

M: Liceu. Fins al 26 de febrer. 19-29 €.

OBRA DEL MES

a *El pare*, és un pobre home que té al·lucinacions, que no sap on és i que vol demostrar, encara, la força i la independència que va tenir i que li han fugit. També sap ser-ho.

A prop seu hi té l'Anna, una Rosa Renom de traca que cuida el pare i que dubta, que l'estima, però que vol seguir vivint. I tot amb una posada en escena efectiva i senzilla de Josep Maria Mestres que entén molt bé la

dicotomia entre els dos mons on viu l'Andreu, en una escena que va quedant-se sense cadires així com el protagonista va perdent el present.

El pare és una obra dura, sense concessions, només apta per a un grandíssim actor que estima el teatre i que fa que el públic, rendit, estimi una mica més la vida que té mentre abandona la sala i torna a casa. ■ Andreu Gomila

L'AUDITORI TROBAT
AMB LA MÚSICA

FESTIVAL EMERGENTS

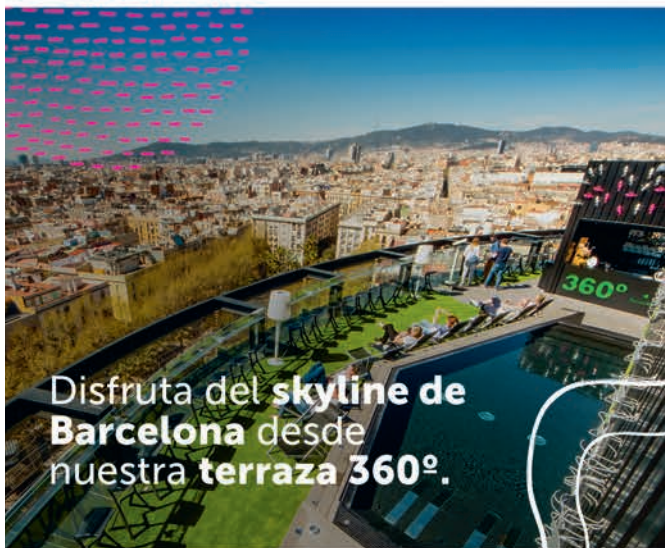
DEL 9 AL 12/FEBRER
4 DIES, 14 CONCERTS, MÉS DE 200 ARTISTES
I UNA MARATÓ DE CAMBRA GRATUÏTA

JOVE CAPELLA REIAL DE CATALUNYA · ANNA COLOM GRUP
ORQUESTRA OBC · ALIM BEISEMBAYEV · CRISTINA CORDERO
PABLO RUS BROSETA · ALBA MORENA · COR JOVE NACIONAL DE
CATALUNYA VEUS · COR INFANTIL AMICS DE LA UNIÓ ·
LICEU JAZZ GRUP · THE MINISTERS OF PASTIME · DELIS DUO ·
AURORA PEÑA SANDRO GEGECHKORI · FERRAN ALBRICH
VANESSA PORTER · BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA · SELINA OTT

27

Febrer 2023 Time Out Barcelona

Barceló Raval

Cultura

Cine

Llaman a la puerta

Torna M. Night Shyamalan, el rei de les premisses originals i els girs de guió que et fan esclatar el cap. El director de *La jove de l'aigua* i *Els sisè sentit* adapta la novel·la de Paul Tremblay i proposa un relat ple de tensió i angou: una família lloga una cabana enmig del bosc a la qual arriben quatre desconeguts demanant els sacrificis necessaris per evitar l'apocalipsi. Dave Bautista (*Guardians de la Galaxia*) encapçala el repartiment.

→ Dir. M. Night Shyamalan (EUA, 2023). 110 min. Estrena el 3 de febrer.

Almas en pena de Inisherin

Amb el Globus d'Or a Millor Comèdia al sarró, aquesta és la nova col·laboració del dramaturg Martin McDonagh (*La reina de bellesa de Leenane*) i els actors Colin Farrell i Brendan Gleeson, després d'aquella afortunadíssima *Amagats a Bruges* (2008). Ara ens proposen una oda a l'amistat situada a la Irlanda de principis del segle XX, carregada de reflexions sobre l'amor, la soledat, la política de l'època i la mort, ben assortida de pintes de cervesa negra.

→ Dir. Martin McDonagh (Regne Unit, 2022). 114 min. Estrena el 3 de febrer.

La amiga de mi amiga

Una comèdia d'embolics lèsbica a cinc bandes. Així és com la

cineasta Zaida Carmona descriu la seva *opera prima*, guanyadora del premi Un Impuls Col·lectiu al festival D'A. Una pel·lícula rodada a Barcelona amb molta més imaginació, entusiasme i talent que no pas recursos, amb esperit underground (es va fer en onze dies, finançada per un Verkami), amb un equip liderat per dones i persones LGTBIQ+, i homenatges explícits al cinema d'Éric Rohmer.

→ Dir. Zaida Carmona (Espanya, 2022). 89 min. Estrena el 3 de febrer.

La niña de la comunión

La trajectòria del barceloní Víctor García és curiosa: després de treballar a DDT (l'empresa d'efectes especials guanyadora de l'Oscar amb *El laberinto del fauno*), va rodar un curt, *El ciclo*, que el va portar fins a Los Angeles, s'hi va instal·lar i hi va rodar un grapat de produccions de terror, com *Gallows hill* i *Hellraiser: Revelations*. Ara torna a casa amb una producció catalana situada als anys 80 i protagonitzada per dues noies i una nina diabòlica que us farà saltar de la butaca.

→ Dir. Víctor García (EUA, 2023). Estrena el 10 de febrer.

Los Fabelman

Probablement la gran favorita pels Oscar 2023, guanyadora del Globus d'Or a Millor Pel·lícula Dramàtica i a Millor Director, la nova proposta d'Steven Spielberg fa les paus amb el passat. I és que l'home que ens va fer somiar amb arqueòlegs aventurers i extraterrestres que volen tornar a casa dirigeix ara un commovedor i exquisit relat autobiogràfic on parla de la infantesa, d'una llar trencada i de la passió pel cinema.

→ Dir. Steven Spielberg (EUA, 2022). 151 min. Estrena el 10 de febrer.

Ant-Man y la Avispa: Quantumania

Marvel obre la seva Fase 5 amb la tercera pel·lícula liderada per Ant-Man, que segueix explorant les possibilitats dels Multivers i del regne quàntic. Paul Rudd, Evangeline Lilly, Michelle Pfeiffer i Michael Douglas tornen a unir forces en una pel·lícula amb totes les característiques habituals de

'La niña de la comunión'

la casa, que inclou dos malvats històrics dels còmics: Kang (interpretat per Jonathan Majors i presentat a la sèrie *Loki*) i Modok, darrere del qual s'amaga Bill Murray.
→ Dir. Peyton Reed (EUA, 2023). 125 min.
Estrena el 17 de febrer.

El triángulo de la tristeza

Guanyadora de la Palma d'Or al darrer Festival de Canes, la nova pel·lícula del suec Ruben Östlund (*The square, Fuerza mayor*) és una sàtira ferotge al capitalisme i a les misèries del primer món. Caòtica i desacomplexada, se centra en una parella de models i influencers convidats a un creuer de luxe que posarà els equilibris de poder de cap per avall. El film ens arriba sis mesos després de la mort sobtada de la seva protagonista, la model Charlbi Dean.
→ Dir. Ruben Östlund (Suècia, 2022). 149 min.
Estrena el 17 de febrer.

Ellas hablan

Amb un repartiment d'actrius inspirades (Frances McDormand, Claire Foy, Rooney Mara, Jessie Buckley) i una cineasta contrastada (Sarah Polley), aquesta és una pel·lícula d'estructura quasi teatral que alimenta el debat i la reflexió a propòsit del #MeToo. En una comunitat religiosa, un grup de dones mantenen un ferm debat sobre la seva resposta a les agressions sexuals rebudes per homes de la seva colònia. Una

exploració contra el patriarcat necessària i potent.
→ Dir. Sarah Polley (EUA, 2022). 104 min.
Estrena el 17 de febrer.

Project Wolf Hunting

Acció desfermada, sang i fetge amb l'estil clàssic del cinema de gènere coreà, que proposa el trasllat d'un grup de perillosos assassins i delinqüents dins d'un vaixell de càrrega que els porta de Manila a Busan. Un motí trencarà la pau del viatge i convertirà l'embarcació en un camp de batalla. Pura adrenalina en un espectacle signat per Kim Hong-sun, director de la versió coreana de *La Casa de Papel* (Netflix).
→ Dir. Kim Hong-sun (Corea del Sud, 2022). 122 min. Estrena el 17 de febrer.

Irati

Amb l'aval del Premi de Públic al darrer Festival de Sitges, aquesta agosarada producció basca d'aventures aposta pel relat d'espasa i bruixeria, amb uns efectes visuals enlluernadors (també guardonats a Sitges), per situar-nos a l'Edat Mitjana i explicar una història lligada a la mitologia i les tradicions pròpies d'Euskadi. Un film amb lectura ecologista que confirma Paul Urkijo amb el seu segon llarg després del debut amb la reivindicable *Errementari* (2017).
■ Àlex Montoya
→ Dir. Paul Urkijo (Espanya, 2022). 114 min.
Estrena el 24 de febrer.

Més pel·lícules a
timeout.cat/timout

FilmoTeca de Catalunya

20
23

EXPOSICIONS

Manoel de Oliveira, fotògraf ·
El somni de la llebre.
El cinema de Luis Buñuel
i Gabriel Figueroa ·
Cinema Paper. Érik Bulloet ·

CICLES

Història permanent del cinema català ·
Dones guionistes al Hollywood silent ·
Forever Godard · Masaki Kobayashi ·
Carmelo Bene · Univers Buñuel ·
Claude Sautet · Gàngsters i detectius ·
Luchino Visconti · Edward Yang ·
Lindsay Anderson · Douglas Sirk ·
Terence Davies · Jean Eustache ·
Valeria Bruni Tedeschi ·
Cartes blanques: Pedro Costa ·
Marta Esteban · Enrique Vila-Matas ·

ABONAMENTS	
Filmo 10 10 sessions	20€
Aula de cinema 30 sessions	45€
Per amor a les Arts 5 sessions	10€
Carnet FilmoXica (fins a 12 anys)	gratuït
Abonament Semestral	50€
Abonament anual	90€
Abonament jove Fins a 30 anys, anual	60€
Abonament senyor Més grans de 65, anual	60€
Abonament Rosa Titulars targeta acreditativa de la discapacitat i targeta Rosa	60€

VENDA
Abonaments /
Entrades
filmoteca.cat

filmoteca.cat | [@filmotecacat](https://twitter.com/filmotecacat)

Generalitat de Catalunya

Art

Feliu Elias. La realitat com a obsessió

El MNAC fa un homenatge a Feliu Elias per resoldre els misteris d'aquesta figura contradictòria gràcies a la informació inèdita que ha aparegut ara en diferents arxius. Elias, que és un dels protagonistes de la col·lecció d'art modern del museu, més que un artista polifacètic va ser un creador amb múltiples personalitats. Va ser alhora l'Elias pintor, el caricaturista Apa i el crític d'art Joan Sacs, i encara feia servir el nom de Dimoni Verd per signar articles sobre tècnica i oficis de la pintura. L'exposició presenta una síntesi de l'activitat creativa d'aquest autor que se centra en la pinzellada miniaturista de la seva pintura i alhora en el realisme màgic que l'obra conté.

→ MNAC. M: Espanya. Fins al 19 de març. 6 €.

Carlos Pazos. Bad Painting?

Què és la mala pintura? Com podem saber si una obra d'art és dolenta? On són els límits del que considerem *bongust*? Aquesta exposició aborda des de l'humor i la sèrietat la qualitat de la pintura com a idea. S'hi exposen obres de la pintura figurativa, realitzades entre 1850 i 1950 per artistes reconeguts i desconeguts. La mostra ha estat comissariada per Carlos Pazos en col·laboració amb Eloy Fernández Porta i ha comptat amb la participació del

Col·lecció MACBA

IGNASI ABALLÍ. VITRINES CANYA

Museu Nacional, la col·lecció Pazos Cuchillo i la Fundació Vila Casas.

→ Museu Can Framis. M: Llacuna. Del 7 de febrer al 4 de juny. 8 €.

Col·lecció MACBA. Preludi. Intenció poètica

El MACBA ha renovat la seva col·lecció permanent! El nou nom, *Intenció poètica*, fa referència a la ruptura amb la institució de l'art i el museu, perquè la nova exposició vol ser un espai de reflexió i crítica on viure l'art des del qüestionament constant. A la mostra s'hi han afegit obres adquirides aquests últims anys que busquen nous escenaris de relació amb les peces ja existents de la col·lecció, i d'altres en préstec d'artistes que en formen part o no. Hi trobareu obres de Fina Miralles, John Cage, Daniela Ortiz, Joan Brossa, Ignasi Aballí, Marina Abramovic, Regina Giménez, Núria Güell i Fito Conesa.

→ MACBA. M: Universitat. Fins a mitjans de 2024. 10,80 €

NO T'HO PERDIS

JOAQUÍN SOROLLA. NIÑO EN EL BAÑO. 1905

Les 'anotacions' de Joaquín Sorolla

El Palau Martorell s'estrena com a espai expositiu de la ciutat amb *Sorolla*. *Caçant impressions*, que recull 193 olis en petit format de l'artista valencià.

→ Palau Martorell. M: Drassanes. Fins al 5 de març. 12 €.

Déus, mags i savis. Les col·leccions privades dels artistes

Quines obres d'art feien vibrar Tàpies o Miró? Aquesta peculiar exposició mostra l'obra de deu artistes de la Col·lecció d'Art Contemporani de la Fundació "la Caixa", i alhora en posa al descobert les col·leccions privades que ens permeten conèixer més profundament Rosa Amorós, Miquel Barceló, Georg Baselitz, Luis Feito, Joan Hernández Pijuan, Manolo Millares, Susana Solano, Hiroshi Sugimoto, Joan Miró i Antoni Tàpies, les seves obsessions i els seus interessos creatius.

→ CaixaForum. M: Espanya. Fins al 2 d'abril. 6 €.

Creixement i decreixement de Howard Roark

Les galeries The Green Parrot i Chiquita Room presenten una exposició doble d'Eduard Escoffet, la primera exposició individual del poeta i artista sonor de la ciutat, fruit de

dos anys de recerca sobre l'arquitectura racionalista i el decreixement, i de l'experimentació amb el so i objectes quotidians. L'exposició es divideix en dues parts: la primera a Chiquita Room i la segona a The Green Parrot, i està formada per diferents instal·lacions sonores que ens fan reflexionar sobre el mite del creixement indefinit i els límits materials de la vida a la terra.

→ Chiquita Room (M: Urgell) i The Green Parrot (M: Rocafort). Fins al 9 de març. Gratuït.

Santi Moix. La costa dels mosquits. Una antològica

Una retrospectiva de l'obra de les dues últimes dècades de Santi Moix, un artista català que viu a Nova York des del 1986. La seva pintura, a mig camí entre la representació i l'abstracció, es caracteritza pel color exuberant, l'humor i l'hedonisme, i la creació d'un món mític amb presència d'insectes, animals i ulls. Ara, els Espais Volart apleguen més de vuitanta obres entre aquarel·les, dibuixos, ceràmiques i porcel·lanes, escultures de cautxú i intervencions efímeres, creades des de l'any 1998 fins avui dia.

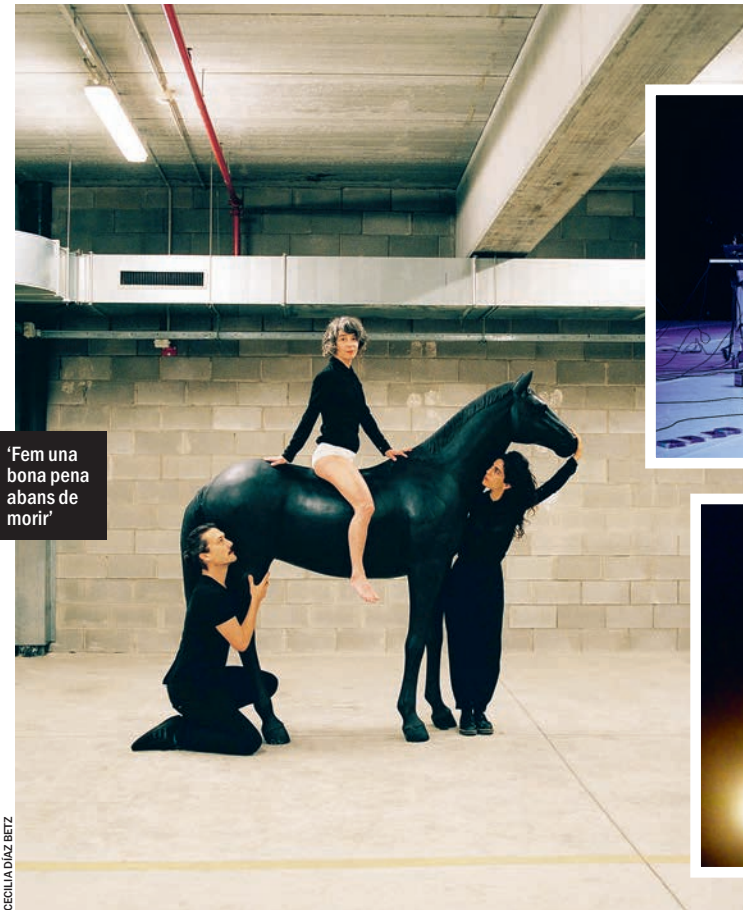
→ Espais Volart. M: Urquinaona. Del 21 de febrer al 16 de juliol. 8 €.

Línies dures. Edificis, disseny i urbanisme a Barcelona (1949-1975)

L'antiga seu de l'editorial Gustavo Gili –un edifici que s'ha de veure tant sí com no!– acull una exposició sobre arquitectura barcelonina. Concretament, la mostra reuneix diversos projectes d'arquitectura, disseny i urbanisme que constitueixen *línies dures* respecte a les tendències hegemòniques del moment. Són 32 casos d'estudi ordenats cronològicament i reconstruïts mitjançant documents, textos i imatges que, en la majoria, s'ensenyen per primera vegada dins d'un context expositiu. ■ Rita Roig

→ Antiga seu de l'Editorial Gustavo Gili. M: Entença. Del 3 de febrer al 2 de juliol. Gratis.

Més propostes a timeout.cat/exposicions

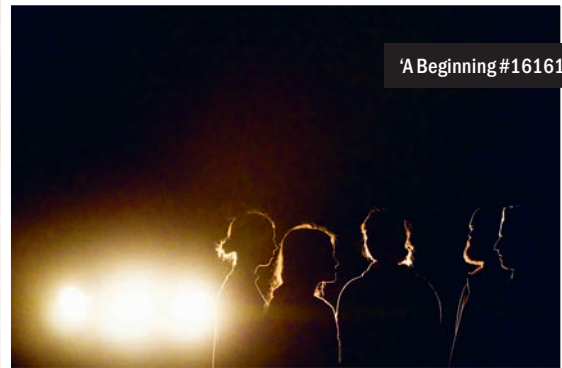
'Fem una bona pena abans de morir'

CECILIA DÍAZ BETZ

Constanza Brnčić

TRISTAN PÉREZ MARTÍN

'A Beginning #16161D'

Tres crülles d'arts

Enguany, la programació 'Escenes' de L'Auditori fixa la seva barreja sonora i escènica en la mort, el retorn i la memòria. Deixeu-vos sorprendre per l'experimentació artística!

SENSE POR I amb gosadia, les tres propostes que formen la programació *Escenes* de L'Auditori s'han atrevit a fer pujar a l'escenari grans eternes desconegudes: la mort i la memòria. Sent protagonistes habituals de totes les arts, gairebé no sabem res de totes dues i, de gener a juliol, aquestes tres propostes les exploraran sobre l'escenari. Descobriu-les.

1 Registres evanescents
Constanza Brnčić exposa l'obsolescència dels arxius per alterar-los, falsificar-los i barrejar-los. A través de 31 còpies de cintes de cassat extretes de

la casa del desaparegut músic Víctor Nubla, crearà nous discursos, noves memòries, presents i futurs. Tot portat a l'escenari a partir de poesia, música, dansa i audiovisuals.
→ Dissabte 28 de gener, 20 h, i diumenge 29 de gener, 18 h. 18 €.

2 A Begining #16161D
En la foscor, tot és possible. S'alteren les nocions d'espai i temps, es dispara la imaginació i sentim, però no veiem. En aquesta situació, cinc intèrprets experimentaran amb les possibilitats dramàtiques d'uns cossos invisibles i sons. Un descobriment dels límits

DE QUÈ VA...
La programació *Escenes* de L'Auditori.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per ser testimonis d'un laboratori d'experimentació artística amb posades escèniques brutals.

→ L'Auditori. Lepant, 150.
M: Marina. auditori.cat

de la identitat individual i col·lectiva.

→ Ds. 11 de març, 20 h, i dg. 12, 18 h. 18 €.

3 Fem una bona pena abans de morir
Al'òpera, al teatre, a la dansa... Quantes obres acumulen cadàvers als seus llibrets? Ara el grup musical Los Sara Fontán i la ballarina i coreògrafa Sònia Gómez n'han seleccionat alguns per juxtaposar-los, i retre homenatge al l' instant precís del traspàs, aquell clímax èpic o desenllaç patètic per preguntar-nos: què ens uneix al final de la vida? Hi trobarem respostes!
→ Ds. 8 de juliol, 20 h, i dg. 9 de juliol, 18 h. 18 €.

Descobriu més detalls sobre el cicle 'Escenes' a auditori.cat

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Desafiant l'IPC!

Sortim a conèixer restaurants que
lluiten per oferir molt per poc
i treballen pensant en el client
local. Per Ricard Martín

COM CANTAVA AXL Rose el 1991, “els braços se t’escurcen i les butxaques se t’enfonsen”. Que tot costa una pasta, vaja (sobretot la reedició del disc, 500 euros). Pel preu del *Use your illusion* 30 aniversari, podreu menjar 40 vegades en qualsevol d’aquests bons restaurants: treballen pensant en la butxaca del local i planten cara a l’IPC.

Bo de Bernat

En Bernat Dalisay, de Filipines, va arribar a Barcelona fa 25 anys, els mateixos que hi ha estat treballant de cuiner. Els onze darrers al Gelida, un gran restaurant popular. L’estiu passat va obrir Bo de Bernat, a 200 metres de la bodega il·lustre, i n’és hereu: una casa de menjars familiar a preus populars, amb una extensa carta de cuina catalana i tot elaborat des de zero. “Cuinar és la meva passió, m’encanta el contacte amb la

gent i els amics em van animar a llançar-m’hi”, explica.

La va encertar: mig Sant Antoni hi fa cua, i amb tot el senderi del món; per 15 euros, de carta, això és una festa major del xup-xup, el guisat i el vi bo a raig. Sí, hi ha les mítiques galtes de porc –meloses i crosta torradeta– i tot el repertori, però també collita pròpia, com unes croquetes de fricandó brutals. I plats filipins? “No. Vaig aprendre a cuinar aquí. Només sé fer cuina catalana”, diu.

→ Comte d’Urgell, 27. M: Sant Antoni.
93 406 75 42. 10-18 €.

Bar Bocatini

Hi heu passat per davant centenars de vegades: el Bar Bocatini, al costat de l’icònic cartell de Lamas Bolaño, en aquella franja impossible de caminar de vorera/autopista a Gran Via. “Som un bar de barri en un lloc on no existeix el barri”, reflexiona l’Antonio Aragó: ell i

la seva dona, l’Asunción Alonso, el van obrir el 2005. El lacònic cartell (*Platos a la carta*) amaga un mètode quasi avantguardista; el plat combinat per quiniela!

Tries una base de planxa bona (botifarra de Calaf, xistorra navarresa...) i hi afegeixes dues guarnicions (ensaladilla russa, truita de verdures, mongeta tendra amb pernil...). Res congelat: cada dia, Alonso cuina les guarnicions (ensaladilla russa, truites rebones...) i el peix del dia també és fresc. Un platàs complet,

amb pa amb tomàquet, 8 euros. Tenen una identitat que, per poc pretensiosa i digna, escasseja: “Servei atent i ràpid, netedat al màxim. Com abans”.

→ Gran Via, 610. M: Pg. de Gràcia.
93 302 42 74. 10-15 €.

Frankfurt Rita

Com de tota la vida és el ritual del frankfurt, que entre tu i jo, cada cop motiva menys per la combinació de greix i monotonia. “Tothom diu allò d’anem al frankfurt guarro i ho volia canviar.

Bo de Bernat

IRENE FERNÁNDEZ

Bar Bocatini

IRENE FERNÁNDEZ

Frankfurt Rita

ALEX FROLOFF

Més bona taula a timeout. cat/restaurants-barats

La festa del menjar ràpid dels 90 era anar al frankfurt, i val la pena recuperar-ho", explica la Mònica Serra, xef amb estudis i mili al Sant Pau. Hamburguesera d'èxit a Canet de Mar, ha desembarcat al Poblenou amb el Frankfurt Rita: una demostració que "si hi poses ganes i empatia, pots fer coses bones i boniques i que la gent pugui pagar".

Amb preus entre 3,50 i 8,90 euros, em quedo en els 6,50 d'un senyor Complet: un artefacte deliciós, on un panet

de Viena sosté una salsitxa amb xucrut, ceba cruixent, alvocat i maionesa, i aglutina bé els sabors. Les salsitxes –del xarcuter top Xesc Reina– i la qualitat de la resta d'ingredients assoleixen l'expectativa de la millora *gastro* del frankfurt sense aixecades de camisa ni perdre l'essència.

→ Pujades, 195. M: Pujades. 613 31 03 85. 12-15 €. frankfurtrita.com

Bodega La Riera

Si agafeu el metro directe de la Rambla a Vallcarca, visiteu la

Bodega la Riera. T'indreu un xoc comparant preus: aquest bar restaurant cooperatiu –i bodega des de la postguerra– és quasi un 50% més barat que els bars del centre. Les sòcies m'expliquen que "els preus són un reflex de la realitat on vivim, i ens volem adaptar al poder adquisitiu del barri, encara que això ens obligui a fer les coses al límit".

Un exemple: una ampolla de vi ecològic Casa Mariol costa 7,5, només un euro més que a la botiga. Fan uns excel·lents

entrepans vegans (amb formatge vegà i sobrassada de feta per elles) a 4,50 i també tenen un bon assortiment d'entrepans d'embotits km 0 a preus igual d'amistosos.

La Riera és un punt important del teixit social de Vallcarca i penja d'un fil: està afectada des de fa vint anys pels enderrocs de la Rambla Verda. Cal millorar un

barri enderrocant-ne una part? ■

→ Av. de Vallcarca, 81. 93 008 42 81. 10 €.

RESTAURANT DEL MES

Suma Manq'a

→ Independència, 340. M: Sant Pau Dos de Maig. 93 436 46 23. 10-25 €.

ESTIMATS 'CEBICHEROS', 'TAQUEROS'

i areperos barcelonins: el restaurant bolivià Suma Manq'a existeix per demostrar-vos que hi ha vida més enllà del cebiche peruà, el taco mexicà i l'arepa veneçolana. De què va la gastronomia boliviana? Doncs de molta varietat de tubercles, blats de moro, bitxos, quinoa, lli, humitas –aquella pasta de blat de moro embolcallada per la seva fulla–, empanades, arròs, sopes, estofats i molta carn. Abundància, contundència, carbohidrats i proteïna càrnia. I de què va el Suma Manq'a? Doncs de sopes com la de quinoa, la *chairo* (espècie d'escudella amb blat, *mote* i *chuño*, que són patates deshidratades, i costella de vedella) i la de maní (cacauets tritursats, verdures, macarrons, vedella); i també de plats de carn com el *lapping* (vedella marinada amb papaia), el *chicharrón* de porc (carn confitada en saïm, *mote*, patata, plàtan mascle) i *sajta* de pollastre (estofat amb *ají* groc, pèsols, patata...). També va d'un menú migdia de 12,50 euros; d'una carta de plats individuals i per compartir, d'un parell d'opcions veganes i, els dissabtes i diumenges, d'esmorzars típics i plats especials. Per beure, *mocochinchi* (suc de préssec deshidratat), suc de llimassa i llimona, cerveses bolivianes, vi, sultana (infusió de closca de cafè, canyella i taronja seca) i mate de coca. Excel·lent servei, porcions generoses, ambient acollidor, clientela boliviana i veïns del barri. ■ Mireia Font

DE QUÈ VA...

Un restaurant de cuina boliviana: dels pocs que trobareu a Barcelona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per ser conscients que teniu molta gastronomia llatinoamericana per descobrir més enllà de Mèxic i Veneçuela.

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

BUFET LLIURE

Beure per creure!

DANIEL SCHAEFER

Un excels museu del mam

El dissenyador Josep Maria Morera i l'interiorista Lázaro Rosa-Violán han creat Nuts, un bar impressionant: fet amb retalls d'antiguitats i d'art d'arreu d'Europa. Unes cariatides d'Amsterdam, vidrieres d'un castell francès... Les begudes, inspirades i subtils reversions de clàssics, no desmereixen.

→ Nuts. Muntaner, 147. M: Hospital Clínic. 691 72 82 37.

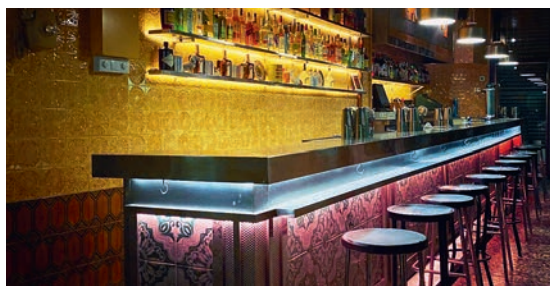

FLÂNEUR

Viatge al cor de la selva

Tot i que cada beguda de la carta remet a un clàssic de la cocteleria, les begudes de Flâneur –inspirades en Amèrica del Sud– s'inventen les seves pròpies normes. Com aquesta molt selvàtica i cítrica Flora, servida en dues passes: n'hi ha una que es beu des del capoll d'una planta carnívora!

→ Flâneur. Rosselló, 207. M: Diagonal. 697 290 219.

BARETO OLÍMPIC

Homenatge al got de tub

Us semblen esnobs les noves tendències? El Bar Olímpic s'ha reconvertit en Bareto Olímpic: dos dels millors coctelers d'Espanya reten homenatge al *cubatasso cañí* amb tragos propis, inspirats en la tradició i les festes populars. Tots a 10 euros, fet raonable per com està la cosa.

→ Bar Olímpic. Joaquín Costa, 25. M: Sant Antoni. @olimpic_bareto

Dolços i pastissos d'estil americà

Hem tastat les delícies de Pasté BCN i no ens les podem treure del cap. Us en fem cinc cèntims perquè aneu fent boca!

BARCELONA ÉS UN centre de creació gastronòmica en constant evolució on la pastisseria de qualitat és d'alt nivell, i Pasté BCN ens ho demostra! El xef pastisser Hugo Roche va començar el seu projecte en línia l'any 2019, i ara ha trobat el seu lloc a la plaça del Diamant del barri de Gràcia, on ofereix una varietat de més de 25 creacions que tenen com a protagonista la pastisseria americana.

Tastets de vici

Aquí la qualitat i la preparació artesanal van juntes per oferir unes postres que us faran xalar. El resultat? Una barreja de sabors i textures que satisfan tota mena de paladars: dels més llaminers als més tradicionals! Del seu obrador en surten

clàssics com el *cheesecake*, el *carrot cake*, el *red velvet* i el *lemon pie*, però no com els coneixeu! Roche reversiona les postres de sempre i els dona una visió moderna amb un equilibri entre cremositat, cruixent i airejat. La seva creació més revolucionària és la reinterpretació d'un berenar infantil en un *cheesecake* cremós de xocolata amb sal Maldon i un rajolí d'oli, que segur que us recorda quan éreu petits i berenàveu torrades amb oli i xocolata! I no us perdeu el *matcha cheesecake*, que ret homenatge a la cerimònia japonesa del té. Quan el tasteu no hi haurà marxa enrere, és tota una delícia! Així que, aneu-hi, trieu, agafeu per emportar el pastís que més us agradi i assaboriu-lo tranquil·lament. Gaudireu d'una experiència rebostera única!

DE QUÈ VA...

Una pastisseria creativa i innovadora al barri de Gràcia.

PER QUÈ HEU D'ANAR-HI...

Perquè podreu assaborir pastissos deliciosos i de gustos sorprenents.

→ Plaça del Diamant, 4.
M: Fontana. @pastebcn

Descobriu més sabors dolços i textures de vici a pastebcn.com

Coses per fer

Coordina Eugènia Güell
timeout.cat/que-fer

TukTuk en marxa!

Una de les escultures de neó serà aquest mitjà de transport urbà que roda a moltes regions d'Àsia.

Lluites presents

Una guerrera que representarà el feminisme, la llibertat, la salvació i les batalles que queden per lliurar.

Explosions de neó

Els neons de l'artista Chila Kumari us faran pensar i us alegraran la vida. Arriba el festival Llum BCN. Per Eugènia Güell

QUINES IMATGES US venen al cap quan penseu en vosaltres mateixos? Definir-se en tres paraules és la pregunta més difícil que li han fet mai a la britànica Chila Kumari Singh Burman, però contesta: "Fàcil de tractar, definitivament feminista i molt connectada a les meves arrels". Quan contempleu la seva instal·lació del Llum BCN –un conjunt d'elements fets de llum de neó al pati de Can Framis–, haureu de pensar que aquelles figures són el seu imaginari: part del que li ve al cap quan pensa en ella mateixa i en el món.

Peraixò, en aquesta obra hi ha una mica de tot i, segurament també en conseqüència li va costar definir-ne el títol. Al final n'ha dit *Liberty and light*, però a mitja entrevista va pensar a canviar-li el nom perquè *Liberty*

and love també li sonava bé. També deia el que volia dir. Fins i tot va arribar a temptejar amb *Liberty, love and light*. I és que els títols llargs li van bastant: la Chila va fer el gran salt el 2020, quan *Remembering a brave new world* es va fer viral. "Què coi és el TikTok?", va preguntar al seu nebot. I és que la imatge de la façana de la Tate Britain plena d'escultures i paraules fetes amb neó circulava per les xarxes.

DE QUÈ VA...

Un festival d'art amb la llum com a matèria primera.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Redescobrireu el Poblenou amb instal·lacions artístiques repartides pel barri.

→ Del 3 al 5 de febrer. De les 18.30 h fins a mitjanit. Diumenge 5 fins a les 23 h. llumbcn.cat

Aquesta va ser la seva proposta per al Winter Commission 2020, i quan la va veure la Maria Güell Ordis, comissària del Llum BCN, li va provocar una alegria: "Em va sorprendre el contrast del seu estil, els colors i les referències a la cultura hindú amb el formalisme anglès de la façana de la Tate". Güell Ordis busca propostes

d'arts lumíniques que vagin com anell al dit en alguns racons del Poblenou, i això va ser oli en un llum. "Vaig pensar que si la Chila creava una instal·lació per al Llum BCN, podria aportar-hi una estètica molt insòlita", explica. La Chila en diu *indian vibe*. I és que ella sempre desafia els estereotips relacionats amb les dones del sud d'Àsia al Regne Unit i plasma la seva rica herència cultural hindú-panjabí en el seu art: "Els colors i les flors a mi em surten d'una manera natural,

però en una cultura encara molt eurocèntrica aporten diversitat".

Gelats, palmeres i lluites

Així doncs, ens trobarem una obra seva al festival d'arts lumíniques de la nostra ciutat, on hi ha una cosa que la fa sentir com a casa: "L'últim cop que vaig ser a Barcelona em van encantar les palmeres! No me les esperava, no les havia vist des de l'últim cop que havia estat a l'Índia!" *Liberty and light* serà un conjunt d'elements fets de neó que li

Chila Kumari Singh Burman

SUSANNE DIETZ

EL FESTIVAL

Les 5 claus del Llum BCN

1 Recuperem la ciutat
Superada la gimcana pandèmica, enguany les obres tornen a l'espai públic sense perímetres ni distàncies: la ciutat es recupera com a lloc d'experimentació, i "el més important serà el contrast i el diàleg de les obres amb l'entorn urbà", explica Maria Güell Ordís, comissària del festival.

ocasió especial, hi hem posat la peça de Playmodes. Veureu que té moltes afinitats amb l'espai!".

4 Un homenatge
Heu sentit mai a parlar de Vera Molnar? "És una artista pionera que als anys 60 va començar a utilitzar la computarització en l'àmbit artístic", explica la comissària del festival. Se li farà un homenatge dins del Disseny Hub, on s'ensenyarà part del seu treball.

2 Plens d'energia
"Hi ha propostes artístiques que enfronten la transició energètica amb nous imaginaris", explica Güell Ordís. En aquesta edició hi ha dues obres amb autogeneració d'energia: *Another moon* de Kimchi & Chips i *We harvest wind*, de l'holandès Thijs Biersteker.

5 Tot el que no veus
Què flota ara mateix sobre la ciutat? Amb el projecte *Callout* d'Abel Korinsky i Orhan Kavra Koglu podreu visualitzar informació en temps real a l'interior del Disseny Hub. A més, a la façana de la Torre Glòries també s'hi projectaran dades. Com interactuen els fluxos d'aire amb un edifici? Com la vida urbana condiciona l'atmosfera? ■ E.G.

3 Llum a la llanterna
Cal visitar la llanterna de L'Auditori amb les pintures murals de Palazuelo després de la seva rehabilitació, i ja no hi ha excusa: "Aprofitant aquesta

Art florit

"En la meva cultura, de les flors no te n'escapes!" Aquesta està formada d'ulls per fer referència al tercer ull, molt important en la cultura hindú!

Zzzzzz!

El canvi climàtic havia de sortir: Burman hi fa referència amb aquesta abella i altres animals, com uns flamencs i una serp.

recorden l'herència, les creences i la infància. "Quan era petita sempre anava a Blackpool, una ciutat que il·luminen durant uns mesos amb llums de colors, i m'encantava", explica. El seu pare tenia una caravana de gelats, i per això en veureu un de neó a la paret de Can Framis. El seu preferit era el Kulfi, típic d'Índia. "Tothom sap què és un gelat, i ajudarà a connectar amb la gent, però a banda de ser una instal·lació plena de colors que alegri tothom, també volia que tingués un

significat". De fet, ha fusionat el missatge pacifista del *Guernica* de Picasso amb la iconografia que la representa. "Vull que sigui un esclat de llum en un moment de fosc, de guerres, de canvi climàtic... i ho vull fer parlant de llibertat. I no sé per què, sempre que penso en llibertat penso en les dones", somriu. ■

No t'avorriràs si mires timeout.cat/febrer

JOCHEN TACK

Els Amics de les Arts i Minoria Absoluta presenten

ÚLTIMS
DIES!

Pares normals

Una comèdia musical d'Els Amics de les Arts,
Marc Artigau i Minoria Absoluta
Direcció de Sergi Belbel amb coreografia de Marta Tomasa

Teatre
Poliorama

ELS AMICS DE LES ARTS

MINORIA
ABSOLUTA

TEATRE
POLIORAMA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Coses per fer

Amb el cap

Taller de caricatures

Tant si sou dibuixants intermitents com si és la vostra afició setmanal, en aquest taller esmolareu el llapis i us embrutareu de tinta xinesa per aprendre el mètode de l'artista Feliu Elias, al qual el Museu Nacional d'Art de Catalunya ha dedicat una exposició. Jaume Capdevila (KAP) guiarà aquest taller d'obra satírica i vinyetes.

→ MNAC. M: Espanya. Dissabte 11 de febrer, de 10.30 h a 13.30 h. 30 €.

Biennal Ciutat i Ciència

Què significa viure al planeta? Què representa una ciutat? Aquesta tercera edició explorarà el concepte de vida combinant mirades i coneixements a través d'una programació d'activitats per a tots els públics. Una de les participacions destacades serà la del investigador sobre salut planetària de la universitat de Harvard, Samuel Myers.

→ Diversos espais. Del 21 al 26 de febrer.
biennalciutaticiencia.barcelona

Narratives tentaculars

Si us agrada llegir ciència-ficció feminista, aquest és el vostre cicle: *Narratives tentaculars* porta debats a les llibreries independents de la ciutat per parlar dels imaginaris que ens captiven i de les seves autores. Aquest mes li toca a la llibreria Crisi, i es parlarà sobre *La mestra del te i la investigadora* i *Historias de Xuya*, d'Aliette de Bodard.

→ Llibreria Crisi. M: Sant Antoni. Divendres 3 de febrer, 19 h. Cal inscripció prèvia a la llibreria.

Harry Potter amb Mark Williams

Si sou fans de Hogwarts no us podeu perdre aquesta cita: el 12 de febrer els cinemes Filmax de Gran Via faran una sessió màgica on projectaran la tercera pel·lícula de la saga *Harry Potter i el pres d'Azkaban*, i hi assistirà l'actor Mark Williams, que dona vida al personatge d'Arthur Weasley. A més, l'espai estarà decorat amb marxandatge, curiositats de Harry Potter i estands amb menjar i dolços.

→ Filmax Granvia. M: Europa Fira. Diumenge 12 de febrer, diverses sessions. A partir de 59,90 €.

Festival Oui!

Si parles francès (o ho intentes) aquest festival de teatre del país veí és una oportunitat per practicar-lo! Entre les propostes d'aquesta sisena edició, podem veure l'obra *Le village de l'Allemand*, del famós autor algerià Boualem Sansal, que té obres traduïdes al català i el castellà. Una altra de les propostes és una producció que ve des de l'illa de la Reunió: *L'insolent Roland Garros* d'Eric Bouvron i Vincent Roca.

→ Diversos espais. Fins al 5 de febrer.
festivaldetheatreenfrancais.com

Amb el cos

Ioga a la Miró

Hi estarem d'acord: l'espai i l'entorn de la Fundació Miró són espectaculars. Si passejar-hi ja és relaxant, imagineu-vos fer-hi ioga. Amb el cicle *Ioga a la Miró* podreu comprovar el potencial comú de l'art i el ioga per a l'autoconeixement, tot explorant la vessant espiritual de l'obra de Joan Miró.

→ Fundació Joan Miró. M: Espanya. 3, 9, 10, 23 i 24 de febrer. 12 € per sessió.

Sex Education Film Festival

Una tria de quaranta curts per a adults i per a adolescents per parlar de la sexualitat lliure, la diversitat i el compromís. Entre els títols hi ha, per exemple, *Magia negra*, la història de dos homes que parlen de la regla de les seves parelles. A més, el festival inaugurarà la secció d'adults amb una activitat gratuïta dirigida per la directora

'Alma'

TEATRE ROMANA

NO T'HO PERDIS

Santa Eulàlia

No cal que us expliquem per què l'Eulàlia ens cau tan bé: en ple hivern ens porta festa i ens obre gratis les portes dels nostres edificis i museus. A més, aquest any la gegantona Laia fa 25 anys: la Festa Major d'Hivern de Barcelona és a la flor de la vida i ho celebrarem del 10 al 12 de febrer.

El divendres 10 serà el dia del ball de gegants (plaça de Santa Maria) i del ball de l'àliga (Santa Maria del Mar), i el dissabte 11 recorrerem la ciutat amb la cercavila de la Laia, la de les Gegantes de Ciutat Vella i la passejada de les Laies. A més, el Moll de la Fusta s'omplirà de concerts gratis amb la Lali Jove, la festa major juvenil de Santa

EDU BAYER

Eulàlia amb Julieta, Queency, Figa Flawas i Les que Faltaband. El diumenge 12 ens despertarem d'hora –hi ha les matinades de grallers–, però veurem aixecar castells, cremar correfocs i esclatar un castell de focs: la combinació ideal per posar-hi el punt i final. ■ E. G.

→ timeout.cat/santa-eulalia

de cinema de pornografia feminista i activista Erika Lust.

→ Cinema Catalunya i Teatre Principal de Terrassa. FGC: Terrassa Rambla. Del 6 a l'11 de febrer. 2,90 €/sessió.

eDreams Mitja Marató

Atenció als més matiners i esportistes: planteu-vos al passeig de Pujades, al costat del Parc de la Ciutadella, a les 8.30 h del matí del 19 de febrer i correu els 21 kilòmetres com si no hi hagués demà. Però abans, cal que feu la inscripció!

→ Passeig de Pujades. M: Arc de Triomf.

Diumenge 19 de febrer. 8.30 h. A partir de 32 €.

Amb canalla

Alma

Com percebem el pas del temps? Dins del cicle Petit Romea, *Alma* és un viatge sensorial a través de les estacions de l'any, a partir d'objectes i materials que la protagonista s'anirà trobant.

→ Romea. M: Liceu. 12 i 19 de febrer. 12 h. 10 €.

Contacontes

A tots ens agrada que ens expliquin contes, i la canalla de 2 a 5 anys en podrà escoltar uns quants si van a la sessió de contacontes per a petits dirigit per la periodista i escriptora Laura Bernis.

→ Espai Culturista Sendak. M: Joanic. 24 de febrer, 17.30 h. 5 € un adult i un infant.

Amb el gust

Palo Market Fest

Gastronomia, música i disseny amb productors locals, creatius i sostenibles. Aquest més que consolidat mercat del Poblenou torna amb una nova edició per passar un matí d'hivern entretingut a l'aire lliure envoltats de les noves tendències.

→ Pellaires, 30. M: Selva de Mar. 4 i 5 de febrer, de 10 a 22 h. Preu a determinar.

No t'avorriràs si mires
timeout.cat/que-fer

DEL 6 AL 12 DE FEBRER

BCN NEGRA 23

DOBLE VIDA

barcelona.cat/bcnegra
#BCNegra

bcnliteratura

GOBIERNO DE ESPAÑA
 MINISTERIO DE CULTURA Y DEPORTE

Barcelona Capital Cultural i Científica
 Barcelona Ciutat de la Literatura UNESCO

BARCELONA CULTURA
 Ajuntament de Barcelona

Tres iniciatives culturals de premi

Ja coneixem els tres projectes culturals amb vocació de transformació social que han guanyat els darrers Premis Lluís Carulla i Francesc Candel. Us sorprendran!

UN CENTRE ECOLÒGIC

cultural que ja és un projecte avançat, una iniciativa que vol promoure les batalles de rap en català i un laboratori de sonoritats compartides que, a través de la ràdio i els pòdcasts, vol donar veu a persones d'origen migrant. Aquests són els tres projectes que s'han erigit guanyadors dels Premis Lluís Carulla i Francesc Candel 2022, que la Fundació Carulla va lliurar el passat 20 de desembre a l'Ideal Barcelona. Uns premis que van repartir un total de 115.000 euros.

Transformar els barris

El Premi Lluís Carulla, que se celebra de forma biennal i compta amb dues categories, és un dels premis culturals amb més dotació econòmica del país. El premi d'enguany al Millor Projecte Transformador l'ha guanyat MÒDUL, de la Fundació Contorno Urbano, amb l'arquitecta Ninoska Juan Álvarez i el gestor cultural Esteban Marín Pérez al capdavant.

Estracta d'un projecte que s'ha portat a terme al barri de la Florida - Les Planes de L'Hospitalet, i que ha consistit en la creació d'un equipament cultural, el Centre Ecològic Cultural, amb materials recuperats i amb la participació dels veïns, amb una nova manera de fer comunitat basada en bona part en l'autogestió.

Rebrà 70.000 euros per al seu desenvolupament i per l'acompanyament de mentors culturals i empresarials durant dos anys. I la intenció és continuar ampliant i millorant aquest centre i replicar-lo en altres territoris, com al barri de Can Roses de Sant Vicenç dels Horts, on ja s'està treballant per tenir un equipament al juny de 2023.

Rap en català

El projecte Perifèria Gold Battle, que utilitza el rap com a eina transformadora, s'ha alçat amb el Premi Lluís Carulla a la Millor Idea. Promogut per l'associació cultural Llobregat Block Party, amb el cantant de rap i DJ

El Centre Ecològic Cultural, batalles de rap en català i un laboratori de noves sonoritats

Albert Alarcón al capdavant, aquest projecte d'inserció social busca teixir vincles entre joves i educadors i trobar contextos que atreguin i motivin els joves, i on puguin connectar amb els educadors.

I ho vol fer a través de batalles de rap en català, amb el campionat de batalles *freestyle* Gold Battle, una competició que va sorgir el 2010 a Catalunya i que actualment es porta a terme a escala nacional i en països de parla hispana. Ha rebut una dotació de 30.000 euros, que es vol destinar a formar un petit equip humà i tècnic per professionalitzar el projecte i implementar-lo a l'àrea metropolitana de Barcelona.

ANGEL GARCIA

Veus d'arreu

Per la seva banda, el Premi Francesc Candel, Millor projecte de cohesió social, dotat amb 15.000 euros, impulsa projectes que fomenten la inclusió de persones migrades a través de l'art i la cultura. Enguany, ha estat per SO(M)LAB, Laboratori de sonoritats compartides, fruit de l'aliança entre l'artista audiovisual Melisa Ramírez i la Fundació Babel Punt de Trobada.

El projecte proposa formació gratuïta per als usuaris migrants dels serveis de la Fundació Babel, un forma alternativa d'acompanyament socioeducatiu, tant col·lectiu com individual. D'aquesta manera es fomenta

la comunicació, la reflexió i l'aproximació a realitats socioculturals diverses, i es desenvolupen noves capacitats, competències i habilitats socials. La intenció és que aquestes persones, a través de la ràdio i dels pòdcasts, puguin fer un relat de la seva pròpia vida i, així, fer que se sentin integrades.

Són tres projectes i idees culturals transformadores que s'han vist reconeguts amb aquests premis que atorga la Fundació Carulla, que des de fa gairebé 50 anys es dedica a impulsar i donar suport a projectes culturals que transformin el país a través de la cultura, l'educació i la llengua.

Molt més que un reconeixement

LA FUNDACIÓ CARULLA

aposta per la cultura com a eina per transformar i millorar la vida de les persones. Parlem amb Marta Esteve, directora general, de la tasca que porten a terme.

Quina és la vostra missió?

Entenem la cultura com un gran motor de desenvolupament i de transformació del país, i busquem projectes culturals compromesos amb reptes socials per impulsar-los.

Ho feu a través dels Premis.

De fet, no són només un reconeixement, ajudem a fer-los possibles creant un ecosistema d'acompanyament no només econòmic, sinó també generant aliances per tal que el projecte es pugui sostenir en el temps.

Com han evolucionat els projectes candidats?

Al principi va costar una mica fer entendre això d'identificar un repte social

i donar-hi resposta, però ara hi ha molts projectes en aquesta línia. El premiat de l'any passat, Nilak, una carpa de circ itinerant que va per comarques que no tenen espais per les arts escèniques, n'és un exemple i s'entén bé.

Com impliqueu la gent?

Ens nodrim de Mutare, una àrea de la Fundació que és un espai de participació ciutadana, i on pensem com han de ser els projectes culturals perquè tinguin realment aquest impacte social.

Què més promoueu?

Hem creat les beques SOS Cultura, que interpel·len artistes a treballar en l'espai públic. També tenim el projecte Connexions, que connecta artistes i projectes educatius amb escoles, per treballar durant dos anys. I els premis Baldiri Reixac, que impulsen i reconeixen projectes per transformar l'educació des de la cultura i les arts. ■ Begoña García

ANGEL GARCIA

Troheu més informació sobre aquests i altres projectes a fundaciocarulla.cat

Viatges

Coordina **María José Gómez**
timeout.cat/viatges

Emocions fortes en família

Llocs que faran que un viatge amb fills sigui inoblidable.
Per **Noelia Santos**

ACONSEGUIR QUE TOTS els membres de la família tornin emocionats del mateix viatge és complicat, però no impossible. Almenys en aquests llocs atípics, fora dels circuits habituals de ressorts familiars, on busquem la unió perfecta entre destí emocionant i experiències inoblidables. I no parlem només de muntanyes russes!

1 Una viatge de cine
Ghibli Park (Aichi, Japó)
Obert el novembre de 2022 a la ciutat de Nagakute, aquest parc temàtic està inspirat en les pel·lícules dels grans estudis d'animació Ghibli (*El viatge de Chihiro*, *El meu veí Totoro*, *La princesa Mononoke*). Però que ningú no esperi pujar a cap muntanya russa. Del que es tracta és d'endinsar-nos en el genial univers fantàstic de

Hayao Miyazaki i companyia. Si sou dels que somien contemplar en persona la caòtica oficina de la Yubaba, el Catbus de Ponyo i la cuina d'*El turó de les roselles*, esteu trigant a anar-hi. També hi ha projeccions, exposicions interactives, un museu d'artefactes i models de les pel·lis de la casa.
→ ghibli-park.jp

2 Entre el cel i la Terra
Ciutat de l'Espai (Tolosa, França)
Coneguda com la ciutat rosa, la capital d'Occitània ho és també de l'aeronàutica i de l'espai. El ric patrimoni de la ciutat conviu amb la seu d'Airbus, el Museu Aeroscopia (on podreu pujar al mític i supersònic Concorde) i la Cité de l'Espace, un parc temàtic de més de 4.000 metres quadrats on hi ha des d'un sistema solar a escala fins a jardins científics,

dos planetaris, telescopi, vehicles espacials de mida real (d'una rèplica del coet Ariane 5 a mòduls de la nau espacial Soyuz...) i Le Terrain Martien, la zona dedicada al planeta vermell. Visitar aquest indret és el més semblant a viatjar per l'espai. I això mola.
→ toulouse-tourisme.com

3 La capital de l'adrenalina
Six Flags Magic Mountain (València, Estats Units)
Alerta per a tots els addictes a les emocions fortes. Si necessiteu una excusa amb molta adrenalina per agafar un avió i aguantar les més de tretze

hores de vol que us separen de Los Angeles, aquí la teniu: visitar el parc temàtic més gran de muntanyes russes del món a València, Califòrnia. En té vint i pot presumir d'acollir una de les més altes i ràpides del planeta, de 126 metres d'altura, només 13 menys que la més alta, casualment la seva germana del Six Flags Great Adventure de Jackson, a Nova Jersey.
→ sixflags.com

4 Un viatge per la història mexicana
Xcaret (Riviera Maya, Mèxic)
De vegades passa que la natura és tan espectacular que es

Ciutat de l'Espai

Siam Park

Six Flags Magic Mountains

Si voleu remullar-vos de debò, enfileu-vos als bots inflables per a grups a l'estil Indiana Jones

converteix ella mateixa en un parc temàtic. És el que passa en aquest lloc, descobert al cor de la selva de la Riviera Maya i amb l'encant d'estar a la vora del mar. Té tres rius subterranis i cenotes (pous superprofunds que s'alimenten de l'aigua de pluja: nedar-hi és màgia pura), una caleta, unes quantes platges i unes zones arqueològiques que es converteixen en l'escenari teatral per a la manifestació més gran de la cultura mexicana.

Perquè als més de 50 atractius naturals cal sumar-hi la seva agenda d'espectacles (més de

tres-cents artistes durant tot l'any) que porten els espectadors de viatge pels més de 500 anys de la història de Mèxic. I Cancún és a menys de 80 quilòmetres amb cotxe...

→ xcaret.com

5 Tots en remull
Siam Park (Tenerife)

No cal viatjar gaire lluny per visitar un dels parcs temàtics més valorats del món: a Tenerife hi trobareu el bo i millor en la categoria d'aquàtics. Si voleu remullar-vos de debò, enfileu-vos als bots inflables per a grups a l'estil Indiana Jones, deixeu-vos

anar pel tobogan de 28 metres d'altura i llanceu-vos als ràpids. Aquests més de 210 metres de recorregut serpentejant són imprescindibles. Que no us ve de gust? Trieu el mode passeig en aquest parc d'inspiració tailandesa, amb vegetació exuberant i una platja d'onades artificials convertida en la més paradisiàca de les Canàries. El millor? A més de ser el lloc amb més hores de llum d'Europa, la temperatura mitjana anual ronda els 20 graus centígrads. Per tant, sí, ho heu encertat, el bon temps està (gairebé) sempre garantit.

→ webtenerife.com

Xcaret

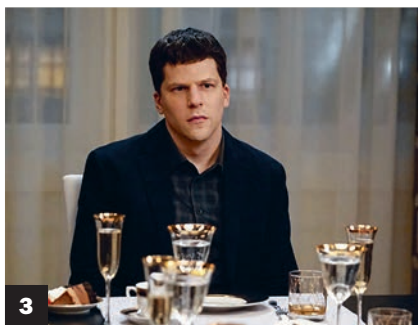
Time In

Més títols a
timeout.cat/series

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/time-in

Comèdies i embolics

Propietats a la Lluna i noies
musulmanes fent punk...
aquest febrer promet!
Per *Serielizados*

1 Por un mañana mejor

Situada en un món retrofuturista, la nova gran aposta d'Apple TV+ ens explica la història del carismàtic home de negocis Jack Billings (Billy Crudup), líder optimista d'un grup de comercials que busquen canviar les vides dels seus estimats clients venent-los multipropietats... a la Lluna. Amb aquesta esbojarrada i divertida premissa només podem afegir: *in Apple we trust*.
→ Estrena el 17 de febrer a Apple TV.

2 Stonehouse

Meitat ficció meitat realitat, aquesta sèrie es basa en la història d'espionatge, falsificació i frau de John Stonehouse, un polític britànic que va fingir la seva mort l'any 1974 per intentar evitar la deshonra. Escrita per John Preston, autor del llibre *Un escàndalo muy británico* (com ens agraden els polítics disfuncionals!), la sèrie està protagonitzada per un meravellós Matthew Macfadyen.
→ Estrena el 21 de febrer a Filmin.

3 Fleishman está en apuros

Basada en el best-seller de Taffy Brodesser-Akner, la sèrie narra com Toby Fleishman, un home que creia saber què l'esperava en separar-se de la que era la seva parella de feia quinze anys. El que no podia predir era que un dia li deixaria els dos fills a casa i no tornaria mai més. Amb un càsting d'infart, *Fleishman...* és una adaptació feroç i divertida sobre els inicis i els finals.
→ Estrena el 22 de febrer a Disney +.

4 We are lady parts

Sorollosa, paròdica i ben escrita, aquesta comèdia musical retrata els alts i baixos de les membres d'una banda de punk a través dels ulls de l'Amina, una estudiant de ciències reclutada com a guitarrista principal. Dirigida per Nida Manzoor, *We are lady parts* ens ofereix una cosa que no hem vist: un grup de noies musulmanes divertides, sensuais, irascibles i conflictives. Imprescindible.
→ Estrena el 28 de febrer a Filmin.

PODCAST DEL MES

Las hijas de Felipe

→ Cada quinze dies a Podium Podcast i Spotify.

MATIAS JURIS

TOT EL QUE t'ha passat a tu ja ho va viure algú fa 500 anys, i aquesta persona segurament era una monja. Amb aquesta premissa, Carmen Urbita i Ana Garriga descobreixen a l'oient les millors històries, personatges, disputes i safarejos dels segles XVI i XVII. No són germanes, són dues amigues que fan el doctorat a Providence –i que combinen la reclusió i el silenci del món acadèmic amb la verborrea i l'espontaneïtat que exigeix tenir un pòdcast–, però com que no poden evitar fer paral·lelismes entre el present i els segles que més els agraden de la història, s'identifiquen amb les filles de Felip II de Castella. En aquest programa, Dulceida pot ser comparada amb Teresa de Jesús i Bella Hadid amb Maria Magdalena, però més enllà dels grans noms del Barroc, *Las hijas de Felipe* és una porta a persones anònimes del passat. No podreu evitar preguntar-vos què haurien pensat algunes de les monges, santes i nobles que protagonitzen històries sucossíssimes, en sentir els seus secrets narrats per dues estudioses del futur que parlen davant d'un micròfon, mentre fan glops a una ampolla de cervesa sense gluten, assegudes al terra d'un lavabo de Rhode Island. ■ *Rita Roig*

TAMBÉ US AGRADARÀ

Pati de butaques

Des de Mallorca, la Júlia Mèrida ens regala episodis ideals per a melòmans. De la música clàssica a les dives del pop, les festes del poble i els prejudicis que tenim respecte als ritmes llatins. Tota excusa és bona!

→ Cada mes a Spotify i Ivoox.

Col·lecció MACBA.
Intenció poètica

Intenc
p
Ir
poética
Intenció
p
Intenció
poética

Reserva la teva entrada
a l'exposició a macba.cat

#ColleccióMACBA

Llibres

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/llibres

Si els senglars arriben al mar...

AMB 'RINOCERONT', IONESCO s'imaginava que els éssers humans es convertien en aquests mamífers cornuts i corpulents, tossuts i violents. Una conversió que actuava com un virus, una metàfora de l'expansió de l'extrema dreta. A *Profecia*, Raül Garrigasait opera d'una manera més complexa. Ens col·loca un expert en senglars, n'Andreu Garom, i la seva filla Dèbora, que estudia les profecies. La mare, la Judit, experta en semítiques, ha mort fa poc. I acaben de trobar els primers porcs salvatges enmig de Barcelona. Una ciutat que és, més o menys, com la d'ara, esventrada pel turisme i una

alcaldessa carismàtica, tot i que l'acció està situada en el futur proper.

El consistori demanarà a Garom que els ajudi a controlar la plaga de senglars, que de mica en mica van ocupant més i més espai, de Collserola al mar. I ell s'hi posarà, amb anys d'estudis al darrere. Mentrestant, la Dèbora intentarà sobreviure entre el

record de la mare, el rebuig cap al pare, un nòvio paparri i unes companyes de pis que no l'entenen. Al seu voltant, una ciutadania atònita i uns polítics, de qui Garrigasait fa sang des de la sàtira mordaç.

Aquesta és la trama, la línia recta. Passa, però, que aquesta novel·la té un munt de viarany i una potent reflexió sobre el

nostre món emparentada amb l'assaig *El gos cosmopolita*. Si aleshores ens parlava de Diògenes, en aquest cas aterra el pensament a través d'una novel·la que sembla naturalista, reposada, fins i tot convencional, i que al final agafa tints bíblics. I és aquí on Garrigasait s'enlaira d'una manera magnífica.

■ Andreu Gomila

LA PROFECIA
Raül Garrigasait
→ Edicions de 1984.
240 pàgs. 18,50 €.

SILVIA POCH

MÉS LECTURES

Tres imprescindibles a la tauleta de nit

↑ La plantilla

Un relat fragmentat i punyent sobre la vida en un exoplaneta on la convivència entre humans i humanoides pateix friccions. L'autora danesa Olga Ravn estructura la novel·la a partir de confessions.

→ Olga Ravn. Anagrama. 136 pàgs. 17,90 €.

↑ Les dotze direccions del vent

Disset narracions d'Ursula K. Le Guin, algunes de les quals van ser el germen de les novel·les que va desenvolupar al llarg de la seva trajectòria literària. Amb il·lustracions de Maria Picassó i Piquer.

→ Ursula K. Le Guin. Raig Verd. 416 pàgs. 27,50 €.

↑ Victoriosa

Una psicòloga israeliana té la missió de convertir els soldats del seu exèrcit en homes i dones prou forts per aconseguir la victòria total sobre el terreny. Una novel·la molt dura i crítica d'un grandíssim autor.

→ Yishai Sarid. Club Editor. 256 pàgs. 21,95 €.

Escaneja'm!

LA CULLERADA

EL PODCAST DE TIME OUT

El primer dimecres de cada mes tens taula reservada amb **Andreu Juanola** i **Andrea Gumes** per parlar d'allò que més ens agrada: menjar i beure!

Spotify

ivoox

YouTube

Escolta els tres primers capítols amb **Jordi Basté**, **Carlos Cuevas** i **Marc Giró**!

TimeOut

175

16 FEB –
3 MAR

Liceu

Opera
Barcelona

la força del Liceu

ESTRENA MUNDIAL NOVA PRODUCCIÓ

Macbeth

GIUSEPPE VERDI

Una creació de

JAUME PLENSA

DIRECTOR D'ESCENA, ESCENOGRAFIA I VESTUARI **Jaume Plensa**

MACBETH **Luca Salsi / Željko Lučić** | BANCO **Erwin Schrott / Simón Orfila**

LADY MACBETH **Sondra Radvanovsky / Ekaterina Semenchuk / Alexandrina Pendatchanska**

DAMA DE COMPANYIA **Gemma Coma-Alabert** | MACDUFF **Francesco Pio Galasso / Celso Albelo**

MALCOLM **Fabián Lara** | METGE / SERVENT / SICARI / HERALD **David Lagares**

COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU (DIRECTOR **Pablo Assante**)

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU | DIRECTOR **Josep Pons**

Amb el suport de

Santander Fundación

Santander

ÒPERA INCLOSA EN LA TEMPORADA DIGITAL LICEU+LIVE

liceu.cat | liceuplus.com